

14756

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคทางการตลาดยางพาราของกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและ
ชาวฮางในพื้นที่ ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ปี 2538

A STUDY ON THE PROBLEM AND OBSTACLES OF PARA-RUBBER MARKETING OF
PARA-RUBBER GROUP IN TAMBON BANGPID, AMPHOE LAM-NGOB, CHANGWAT TRAT
IN 1995

T095971

โดย

นางสาวนิภา สิงหเสม

รฟพ.

ร6622ก

2539

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 95971
รับเดือนปี 25 MAY 2009

เสนอ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

พ.ศ. 2539

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กทม.

เรื่อง

การศึกษานำปัญหาและอุปสรรคทางด้านการตลาดยางพาราของกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและ
ขายยางในพื้นที่ ตำบลบางปิด อำเภอแหลมทอง จังหวัดตราด ปี 2538

A STUDY ON THE PROBLEM AND OBSTACLES OF PARA-RUBBER MARKETING OF
PARA-RUBBER GROUP IN TAMBON BANGPID, AMPHOE LAM-NGOB, CHANGWAT TRAT
IN 1995

โดย

นางสาวนิภา สิงหเสน

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

วท.บ. (พัฒนาการเกษตร)

เมื่อวันที่ 10 เดือน 12 พ.ศ. 37

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ

[Signature] 10 12 37

(ผศ. ศุภสมบูรณ์ อังรัตนกร)

กรรมการปัญหาพิเศษ

[Signature] 10 12 37

(ดร. อารรณ์ โอภาสพัฒนกิจ)

กรรมการปัญหาพิเศษ

[Signature] 10 12 37

(อ. สุรินทร์ ทองฟัก)

หัวหน้าภาควิชา

[Signature] 10 12 37

(ผศ. ศุภสมบูรณ์ อังรัตนกร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีการนำไปใช้

207
16622 ก
2538

20 ต.พ. ๒๕๓๘

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาปัญหาและอุปสรรคทางด้านการตลาดยางพาราของกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางในพื้นที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ปี 2538

โดย : นางสาวนิภา สิงหเสม

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)

สาขาวิชาเอก : พัฒนาการเกษตร

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ :

(ผศ. ศุภสมบุรณ์ อิงรัตนากร)

.1๐.1.1๙๙1.3๙.

วัตถุประสงค์ของการศึกษาเรื่องนี้เป็นเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคทางด้านการตลาดยางพาราของกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวสวน การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายแบบบังเอิญ จากจำนวนประชากรกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางฯ 4 กลุ่ม ในพื้นที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 100 คน

ผลการศึกษาสรุได้ว่าเกษตรกรจำหน่ายผลผลิตให้กับพ่อค้าในรูปของยางแผ่นดิบ ขายรวมกันที่กลุ่ม เศษยางจำหน่ายให้กับพ่อค้าทั่วไป คุณภาพยางจัดอยู่ในชั้นที่ 2 ตรงกับความต้องการของตลาด เกษตรกรจำหน่ายยางโดยวิธีการประมูลเดือนละ 2 ครั้ง ราคาขายขึ้นลงปานกลาง ราคาขายสูงสุดเฉลี่ย 40 บาท ราคาขายต่ำสุดที่ได้รับเฉลี่ย 25 บาท ราคาขั้นต่ำที่ต้องการ 33 บาท เกษตรกรไม่พอใจกับราคาที่เป็นอยู่มีสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเข้ามาช่วยเหลือกลุ่มฯจ่ายเงินให้สมาชิกกลุ่มฯโดยผ่านบัญชีทางธนาคาร มีการหักค่าใช้จ่ายไว้เพื่อพัฒนาและใช้จ่ายในกลุ่มฯ ร้อยละ 0.05 ปริมาณน้ำหนักยางแผ่นดิบเฉลี่ย 39 กิโลกรัมต่อวัน คุณภาพของผู้กรีดยางพอใช้ เป็นแรงงานกรีดยางในท้องถิ่นและมีปัญหาด้านแรงงานมีน้อยมาก กรีดยาง 2 วัน เว้น 1 วัน ใน 1 ปีกรีดยางได้เฉลี่ย 120 วันหลังผลิตใบเริ่มกรีดยางต้นเดือนมีนาคม แบ่งปีผลผลิตร้อยละ 50 มีปัญหาราขึ้นช่วงเก็บรักษาก่อนจำหน่าย นำผลผลิตออกจากสวนยางโดยใช้รถจักรยานยนต์ที่พ่อค้าไม่ยอมประมูล ซึ่งยางที่พ่อค้าไม่ประมูล สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจะรับซื้อไป เมื่อมีปัญหาด้านราคาและด้านตลาด เมื่อมีปัญหาปรึกษาเพื่อนในกลุ่ม ปัญหาที่พบมากคือปัญหา

ราคายางตกต่ำและไม่แน่นอน เกษตรกรต้องการให้มีการประกันราคายางและควบคุมราคาปุ๋ยเคมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 43 ปี นับถือศาสนาพุทธ ระดับการศึกษาเฉลี่ยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สมาชิกในครอบครัว 5 คน เนื้อที่สวนยางเฉลี่ย 14 ไร่ รายได้ต่อปีเฉลี่ย 55,790 บาท ทำสวนผลไม้เป็นอาชีพรอง และรายได้จากอาชีพอื่นเฉลี่ย 24,380 บาท เป็นเจ้าของสวนยางเอง และต้นทุนในการผลิต 704 บาท ต่อเดือน

จากการศึกษาเรื่องนี้มีข้อเสนอแนะ เกษตรกรควรให้ความร่วมมือกับกลุ่มของตนเอง อย่างจริงจัง กลุ่มจึงจะเข้มแข็ง และสามารถดำรงอยู่ได้ และมีอำนาจต่อรองอย่างเต็มที่กับพ่อค้า และเกษตรกรควรติดตามด้านข่าวสาร ด้านราคายางอยู่ตลอดเวลา และที่สำคัญหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาและคอยให้คำปรึกษาแนะนำแก่เกษตรกรเมื่อเกษตรกรมีปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จได้ เพราะการช่วยเหลือจากหลาย ๆ ฝ่าย ขอขอบคุณเกษตรอำเภอแหลม จังหวัดตราดทุกท่านที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการสัมภาษณ์เกษตรกรและขอขอบคุณเกษตรกรชาวสวนยาง สมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวสวน ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ทุกท่านที่สละเวลาให้ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้บรรลุผลตามเป้าหมายได้ เพราะความกรุณาของ ผศ.สุกสมบูรณ์ อังรัตนากร ซึ่งเป็นประธานกรรมการปัญหาพิเศษ ดร.อาวรณ์ โอภาสพัฒนกิจ และอาจารย์สุรินทร์ ทองฟูก กรรมการปัญหาพิเศษ ที่ให้คำแนะนำตลอดจนตรวจสอบแก้ไขต้นฉบับหลายครั้งจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณในความกรุณาของอาจารย์ทั้งสามท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวนิภา สิงห์เสม

9 เมษายน 2539

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญตาราง	(2)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตการศึกษา	2
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	13
บทที่ 4 ผลการศึกษา	18
ข้อมูลทั่วไปด้านเศรษฐกิจ และสังคม	18
ข้อมูลด้านการตลาด	24
ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ	31
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	38
เอกสารอ้างอิง	42
ภาคผนวก	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงรายชื่อที่ได้จากการส่งออก ช่วงพฤษภาคม-ธันวาคม 2538	4
2	แสดงจำนวนสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพสายและชายสาย	12
3	แสดงการกระจายของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา	14
4	แสดงระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	16
5	แสดงข้อมูลทั่วไปด้านเศรษฐกิจและสังคม	20
6	แสดงข้อมูลด้านการตลาด	27
7	แสดงข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ	34
8	แสดงข้อมูลแหล่งน้ำ	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่ประเทศต่างๆ ใช้เป็นวัตถุดิบทางอุตสาหกรรม ยางพาราเป็นพืชที่มีความสำคัญเป็นอันดับ 2 รองจากข้าว แต่เมื่อรวมพืชเศรษฐกิจที่เป็นอาหารจะมีความสำคัญทางการค้าในอันดับที่ 8 รองจากข้าวสาลี กาแฟ ข้าวโพด น้ำตาล ถั่วเหลือง ฝ้าย และข้าว (พิชัย สราญรัมย์, 2527 : 32) ดังจะเห็นได้จากรายได้จากการส่งออกในช่วงเดือน พฤษภาคม-ธันวาคม 2538 มีมูลค่าการส่งออก 34,627.8 ล้านบาท ยางพาราใช้เป็นวัตถุดิบที่รองรับการขยายตัวของสินค้า อุตสาหกรรมที่สำคัญ เช่น ยางรถยนต์ ฟองน้ำ ฟิล์มรองพรม กุญแจยางอนามัย กุญแจมือยาง เบาะรถและอุปกรณ์ทางการแพทย์บางชนิด เป็นต้น ยางพาราจึงมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ในพื้นที่จังหวัดตราด แม้ว่าเกษตรกรชาวสวนยางจะมีการรวมกลุ่มกันเพื่อความเข้มแข็งในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการผลิตและการต่อรองทางด้านราคา อย่างไรก็ตามเกษตรกรชาวสวนยังประสบปัญหาทางด้านการผลิตและการตลาด เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ หลายประการ เช่น ปัญหาราคายางพาราตกต่ำ การเคลื่อนไหวขึ้นลงของราคาตลอดเวลาและการถูกพ่อค้ารับซื้อยางร่วมมือเอาเปรียบทางด้านราคา เป็นต้น

ในภาคตะวันออก จังหวัดตราดถือว่าเป็นแหล่งการผลิตยางพาราที่สำคัญเป็นอันดับสองรองจากจังหวัดจันทบุรี และยังเป็นแหล่งที่เกษตรกรมีการรวมกลุ่ม เพื่อปรับปรุงคุณภาพยางและขายยางให้ได้ราคาสูงขึ้นแต่ยังประสบปัญหาอีกหลายประการ จึงจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากหลาย ๆ ฝ่าย จึงเห็นสมควรทำการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคทางการตลาดยางพาราในพื้นที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด เพื่อนำเสนอต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเช่นเจ้าหน้าที่ส่งเสริม และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาและพัฒนาการผลิต และการตลาด ยางพาราของเกษตรกรให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวยาง ในพื้นที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคทางการตลาดยางพาราของสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวยางในพื้นที่ ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
3. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความต้องการช่วยเหลือในการผลิตยางพารา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงข้อมูลทั่วไปของสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวยาง ในเรื่องความเป็นอยู่ รายได้ และการรวมกลุ่มของเกษตรกร ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคทางการตลาดยางพารา ของสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวยางในพื้นที่ ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ทราบความต้องการความช่วยเหลือของสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวยาง ในขณะที่ได้ศึกษานำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปเสนอต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ประกอบการกำหนดแผนหรือวางนโยบายในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและเกษตรกร เพื่อพัฒนาการตลาดให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเพื่อส่งเสริมให้สนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง

ขอบเขตการศึกษา

เป็นการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการผลิตยางพาราและสภาพการตลาดยางพาราของสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวยางในพื้นที่ ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

นิยามศัพท์

ยางพารา ชื่อวิทยาศาสตร์ Hevea brasillensis หมายถึง ชื่อพันธุ์ไม้ต้นในวงศ์ Euphorbiaceae ให้ยางสีขาวเมื่อกรีดลำต้น

ยาง หมายถึง ยางพารา

ยางพันธุ์ดี หมายถึง ยางพาราที่ได้ตรวจ สอบทดลองและพิสูจน์แล้ว ได้แนะนำให้ใช้ปลูก ได้ โดยศูนย์วิจัยของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ยางธรรมชาติ หมายถึง ยางแผ่นดิบ ยางรมควัน ยางแท่ง น้ำยางข้น น้ำยางสดและเศษยางทุกประเภท

ยางแผ่นดิบ หมายถึง ยางแผ่นที่ผลิตขึ้นโดยเกษตรกรชาวสวนยางโดยตรง ยังไม่ผ่านการรมควัน หรือกระบวนการใด ๆ ทั้งสิ้น

น้ำยางดิบ หมายถึง น้ำยางที่ได้จากต้นยางโดยตรง ยังไม่ผ่านการแปรรูปใด ๆ

สวนยาง หมายถึง พื้นที่ตั้งแต่ 2 ไร่ ใช้ปลูกยางไม่น้อยกว่า 10 ต้น

การกรีดยาง หมายถึง วิธีการทำให้น้ำยางสดออกจากต้น โดยใช้มีดกรีดยาง

การแปรรูป หมายถึง การเปลี่ยนสภาพของยางพาราธรรมชาติที่เป็นน้ำยางสด เป็นน้ำยางธรรมชาติประเภทอื่น หรือเปลี่ยนเป็นผลิตภัณฑ์ และวัสดุที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์

ตลาดกลางยางพาราจังหวัดตราด หมายถึง ตลาดที่มีการซื้อขายยางพารากันอย่างมีระบบและให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายภายใต้กฎเกณฑ์ของระบบการตลาดที่ทุกคนยอมรับ จัดตั้งขึ้นโดยสำนักงานกองทุนส่งเสริมการค้า การทำสวนยาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นและชานยางจังหวัดตราด หมายถึง กลุ่มของชาวสวนที่รวมตัวกันขึ้นโดยการสนับสนุนของกรมส่งเสริมการเกษตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกทำการปรับปรุงวิธีการผลิตยางพาราให้ได้คุณภาพดีและรวมกลุ่มกันขายยางเพื่อให้ได้ราคาสูง

การขายยางโดยวิธีการประมูล หมายถึง การขายยางโดยเชิญพ่อค้าผู้รับซื้อยางหลายๆรายมาดูยางที่กลุ่มปรับปรุงคุณภาพและชานยาง แล้วประมูลราคากันตามคุณภาพของยางแต่ละชั้น ถ้าพ่อค้ารายใดให้ราคาสูงที่สุด และไม่ต่ำกว่าราคาที่กลุ่มกำหนดไว้จะเป็นผู้ประมูลยางในครั้งนั้น การขายยางโดยวิธีการประมูลราคานี้คณะกรรมการกลุ่มควรกำหนดราคาขั้นต่ำของกลุ่มไว้ก่อน โดยยึดราคายางแผ่นรมควันที่ประกาศในแต่ละวันเป็นหลัก

บทที่ 2

ตรวจเอกสาร

ในการศึกษาปัญหาและอุปสรรคทางด้านการตลาดยางพาราในพื้นที่ ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด มีการตรวจเอกสารด้านข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรายได้จากการส่งออก ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับราคายางพารา ข้อมูลเกี่ยวกับการตลาดยางพารา ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพยางพารา และข้อมูลเกี่ยวกับยางพาราในพื้นที่อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

รายได้จากการส่งออก

อินทิส งานทวี (2538) ได้สรุปไว้ว่า ในช่วงพฤษภาคม-ธันวาคม 2538 คาดว่า ประเทศไทยจะมีรายได้จากการส่งออกประมาณ 34,628 ล้านบาท ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายได้จากการส่งออก ช่วงพฤษภาคม-ธันวาคม 2538

ชนิดของยาง	ปริมาณส่งออก (ตัน)	ราคาส่งออก (บาท/กก.)	รายได้ (ล้านบาท)
ยางแผ่นรมควัน	695,032	34.10	23,700.6
ยางแท่ง	189,554	32.63	6,183.3
น้ำยางข้น	126,369	27.54	3,480.2
อื่น ๆ	42,123	30.00	1,263.7
รวม	1,053,078	-	34,627.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราคาขางพารา

ทางด้านราคาขางพารา ได้มีบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้กล่าวและสรุปไว้ ดังนี้

ศูนย์วิจัยขางสงขลา (2529) รายงานว่าการซื้อขายของพ่อค้าขางในประเทศไทยจะยึดราคาขางของมาเลเซียและสิงคโปร์เป็นหลัก ราคาที่ต่ำบางปีก็ยึดตามนี้ ทั้งนี้เนื่องจากประเทศไทยอยู่ในฐานะผู้รับราคา (Price taker) ผู้ส่งออกจะหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ (คือค่าแปรรูปรวมค่าใช้จ่ายการตลาดและรวมกำไร) จึงกำหนดราคาซื้อขายประจำวันนั้นๆ ราคาที่ชาวสวนได้รับจึงขึ้นอยู่กับตลาดขางโลกหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และค่าเสียโอกาสของพ่อค้าในระดับต่าง ๆ กัน และชาวสวนส่วนใหญ่จะขายขางในลักษณะขางดิบดังนั้น พ่อค้าจะต้องหักค่าใช้จ่าย ดังนี้ คือ ค่าขนส่ง ค่าจ้างรมควัน ค่าขาดน้ำหนัก อัตรากำไร

สุภาพ คินท์ (2532) กล่าวว่า ไตรมาสแรก (ปี 2532) ผลผลิตขางธรรมชาติออกสู่ตลาดน้อย เนื่องจากต้นขางอยู่ในช่วงผลัดใบและแตกใบอ่อน เกษตรกรกรีดยังได้ไม่เต็มที่ในเดือนมีนาคมขางเริ่มกรีดได้ในบางพื้นที่โดยเฉพาะในแถบภาคตะวันออก แต่ในภาคใต้ส่วนใหญ่กำลังอยู่ในช่วงผลัดใบในไตรมาสที่สอง มีฝนตกชุกในพื้นที่ปลูกขางทั้งภาคใต้และภาคตะวันออกทำให้มีปริมาณน้ำขางน้อยและเป็นอุปสรรคในการกรีด ในครึ่งปีหลังเกษตรกรจะยังกรีดขางได้ไม่มากนักจนกว่าจะผ่านพ้นฤดูฝนทำให้น้ำขางในตลาดมีน้อยลงด้วย มีผลทำให้ราคาขางในตลาดสูงขึ้น เกษตรกรได้ราคาขางสูงขึ้นด้วย แต่อย่างไรก็ตามรายได้รวมของเกษตรกรจะน้อยกว่าช่วงอื่น ๆ

พาสกร จรุงรัตน์ (2535) กล่าวว่า เครื่องจักรกลที่ผลกระทบต่อราคาขาง ได้แก่ อุตสาหกรรมขางรถยนต์ถ้าหากอุตสาหกรรมขางรถยนต์เติบโต ขางเป็นวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตขางรถยนต์ ราคาขางคนช่วงนี้ก็จะดี แต่ถ้าประเทศไทยมีต้นขางพันธุ์ดีทยอยให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นปีละหลายแสนไร่ แนวโน้มราคาขางธรรมชาติในช่วงสองสามปีข้างหน้าคงจะไม่เชยดิบตัวสูงขึ้นมากนักไปกว่าราคาขางในปัจจุบัน

อุทัย สอนหลักทรัพย์ (2538) กล่าวว่า การที่เกษตรกรชาวสวนขางรวมตัวกันหรือกลุ่มปรับปรุงคุณภาพขางแผ่นและขายขางเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองทางด้านราคา ช่วยป้องกันการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอาเปรียบเอาเปรียบในด้านราคา ราคาในแต่ละพื้นที่หมู่บ้าน ตำบลมีความแตกต่างกันอย่างมาก ถึงแม้ว่าจะขายในวันเวลาเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม การรวมกลุ่มหรือจัดตั้งองค์กรชาวสวนยาง ยังไม่เข้มแข็งพอ เพราะถึงแม้ว่ารวมกลุ่มหรือการจัดตั้งองค์กรนั้นจะได้รับงบประมาณจากรัฐบาล เสริมสร้างองค์กรให้เข้มแข็ง แต่เนื่องจากงบประมาณเหล่านั้นกระจัดกระจายไปตามหน่วยงานต่าง ๆ ที่พยายามจะรับผิดชอบงานในเรื่องเดียวกัน จึงเกิดการซ้ำซ้อน และเกิดปัญหาในขอบเขตการทำงาน สิ่งที่รัฐบาลน่าจะทำและแก้ไขคือ ขอให้ปรับโครงสร้างการบริหารงานขององค์กร ยางพาราในแต่ละหน่วยงานมีขอบเขตการทำงานที่แน่ชัด หรือรวมเป็นองค์กรเดียวกันอย่างเป็นทางการ เพื่อที่จะพัฒนาอาชีพเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศให้สัมพันธ์กับ เป็นสินค้าส่งออกยางพารา เป็นอันดับหนึ่งของโลก

ในช่วงที่ยางพาราดตกต่ำดังเช่นปี 2536 ซึ่งราคายางต่ำกว่า กิโลกรัมละ 17 บาท รัฐบาลได้เข้าแทรกแซงราคายางโดยรับซื้อยางที่กิโลกรัมละ 17 บาทซึ่งมีส่วนทำให้ราคายางในประเทศเพิ่มสูงขึ้น อโนทัย งานทวี (2538) เสนอแนะว่ารัฐบาลควรเข้ามาแทรกแซงราคายางเมื่อราคายางตกต่ำมากและมีความจำเป็นจริง ๆ เท่านั้น โดยกำหนดราคายางที่จะแทรกแซงอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงต้นทุนการผลิตของยางพารา ยางที่ซื้อไว้ควรเก็บเข้าโกดัง รอจนราคาสูงที่เหมาะสมจึงนำออกจำหน่าย โดยรัฐจะต้องกำหนดนโยบายเรื่องนี้ให้ชัดเจน เพื่อลดกระทบต่อตลาดยางที่ดำเนินการโดยเสรี โดยทั่วไปแล้วรัฐไม่ควรเข้ามาแทรกแซงตลาดยาง เพราะทำให้ระบบตลาดยางที่ดำเนินการโดยเสรีสูญเสียดังกล่าว ทำให้กลไกตลาดที่อยู่เดิมบกร่องจะมีส่วนก่อให้เกิดผลเสียต่อระบบตลาดยางของประเทศโดยตรง

ตลาดยางพารา

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (2529:177) รายงานว่า ศูนย์กลางค้า ยางพาราในประเทศไทย มีความสำคัญอยู่ 6 แห่งคือ

1. **ตลาดกลางหาดใหญ่** มีปัจจัยเอื้ออำนวยให้หาดใหญ่มีความสำคัญในการค้ายางคือนอกจากจะเป็นศูนย์กลางรวมธุรกิจ มีการคมนาคมสะดวกและยังมีท่าเรือขนถ่ายสินค้า มีโรงงานแปรรูปแผ่นรมควัน และยางแท่ง มีศูนย์กลางวิจัยการยาง ซึ่งมาคอยบริการในด้านวิชาการการตรวจสอบคุณภาพยาง

2. **ตลาดตรัง** เคยเป็นจังหวัดศูนย์กลางการค้ายางที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยในช่วง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สงครามโลกครั้งที่ 2 ปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้ต้งเป็นศูนย์กลางการค้ายางเช่นเดียวกับหาคใหญ่

3. ตลาดยะลา แม้ว่าจังหวัดยะลา ไม่มีท่าเทียบเรือ แต่ยะลายังเป็นศูนย์กลางของการปลูกยาง การคมนาคมขนส่งผลผลิตจากสวนยางมายังตัวเมืองก็เป็นไปอย่างสะดวก ยางที่ซื้อขายในยะลา จะส่งออกผ่านด่านศุลกากรปัตตานี และเบตง

4. ตลาดนราธิวาส เป็นศูนย์กลางการค้ายางอยู่ใต้สุดของประเทศไทย พ่อค้ายางในนราธิวาส ส่วนใหญ่เป็นพ่อค้าขนาดเล็ก คุณภาพการซื้อขายอยู่ในเกณฑ์ต่ำ การคมนาคมไม่สะดวก การส่งออกการขามีแนวโน้มลดลง

5. ตลาดภูเก็ต แม้ว่าภูเก็ตจะมีเนื้อที่ไม่มากนัก แต่ภูเก็ตอยู่ใกล้แหล่งปลูกยางของภาคใต้ฝั่งตะวันตก มีโรงงานแปรรูปขนาดใหญ่ ทำให้ภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการค้ายาง ปริมาณการส่งออกของตลาดภูเก็ตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

6. ยางพาราที่ส่งเข้ามาในกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่มาจากภาคตะวันออกซึ่งยางที่ผลิตได้ในพื้นที่ดังกล่าว จะส่งออกที่ท่าเรือกรุงเทพฯ การส่งออกที่ท่าเรือกรุงเทพฯ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

สนิท สโมสร (2535: 24-25) กล่าวว่า "รูปแบบหรือโครงสร้างของตลาดยางพาราประกอบด้วยสมาชิกของตลาด คณะกรรมการบริการตลาด กรรมการระงับข้อพิพาทและคณะกรรมการที่ปรึกษาผู้จัดการตลาด ในส่วนของสมาชิกประกอบด้วย กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นดิบ ศูนย์รวบรวมยางแผ่นดิบ หรือเจ้าของสวนยาง

คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมใหญ่ของสมาชิก เพื่อเป็นตัวแทนของสมาชิกในการดำเนินการตลาดกลาง ส่วนคณะกรรมการระงับข้อพิพาท เป็นคณะกรรมการที่ตัดสินข้อพิพาทอันอาจเกิดขึ้นในกรณีตกลงกันไม่ได้ ในเรื่องคุณภาพของยางแผ่นดิบและราคาประกอบด้วยคณะกรรมการจากราชการ 3 คนจากสมาชิกและพ่อค้าฟาสละ 1 คน คณะกรรมการที่ปรึกษา ประกอบด้วยผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากฟาสบริหาร ผู้จัดการได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริหารให้ทำหน้าที่บริหารตลาดยางพารา และให้แทรกแซงตลาดยางให้เป็นไปตามนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด"

จกรรจ์ แสงรักษาวงศ์ (2538) กล่าวว่า ปัญหาตลาดยางพาราของไทยแม้ประเทศจะเป็นผู้นำการผลิตยางและการส่งออกยางก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาระบบตลาดยางของประเทศแล้วถือว่า ยังเป็นตลาดยางที่ไม่มีประสิทธิภาพและเป็นระบบตลาดยางที่ทุกฝ่ายยังไม่ยอมรับทั้งนี้เนื่องจากเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากลักษณะเป็นตลาดของผู้ซื้อ ที่ประกอบด้วยผู้ค้าบาง 2,510 ราย ผู้มีขางครอบครอง 2,389 ราย โรงรีดขาง 88 โรง โรงรมควัน 147 โรง โรงงานขางแท่ง 57 โรงและผู้ส่งออก 265 ราย รวม 5,456 รายในขณะที่มีชาวสวนขางกว่า 5 ล้านคน ทำให้ชาวสวนขางที่เป็นกำลังผลิตขางของประเทศเดือดร้อน เพราะราคาขางไม่เป็นธรรม คุณภาพขางไม่เป็นไปตามผลิตและน้ำหนักขางที่ได้ไม่ตรงตามน้ำหนักจริง สิ่งเหล่านี้ส่งผลกระทบต่ออาชีพและรายได้ของชาวสวนขางโดยตรงสำหรับระบบตลาดขางระดับประเทศนั้นก็ประสบปัญหาไม่น้อย เพราะผู้ส่งออกขางเกือบทั้งหมดนิยมใช้วิธีการซื้อขายตรงระหว่างผู้ผลิตกับผู้ซื้อ และปัจจุบันเทคโนโลยีการผลิตขางที่ขางได้พัฒนาสู่ระบบการควบคุมการผลิตด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ดังนั้นผู้ซื้อจึงเน้นเรื่องความสำคัญของคุณภาพและความสม่ำเสมอของคุณภาพขางที่ใช้เป็นวัตถุดิบ จึงจำเป็นต้องมีการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพขางในกระบวนการแปรรูปขางเพื่อให้ผู้ผลิตขางตามคุณภาพขางที่ต้องการ ที่เหลือเพียงส่วนน้อยใช้วิธีการซื้อขายผ่านระบบตลาดกลางทั้งในประเทศและต่างประเทศ ด้วยเหตุผลนี้ผู้ซื้อขางจึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดราคาขาง ทำให้ตลาดขางขาดการแข่งขันอย่างเสรี ราคาขางที่ซื้อขายไม่โปร่งใสไม่สะท้อนความเป็นจริงของตลาดและมักจะเกิดการฉ้อโกง เรื่องการฉ้อโกงการซื้อขายอยู่เสมอ ๆ โดยเฉพาะเมื่อราคาขางที่ทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ณ วันที่ส่งมอบแตกต่างกับราคาขางในปัจจุบันมาก สิ่งเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตขางระดับพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นชาวสวนขางขนาดเล็ก และถือว่าเป็นผู้ด้อยโอกาสทางการตลาดมาโดยตลอด

คุณภาพขางพารา

สำหรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องคุณภาพขางพาราได้มีบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้สรุปถึงลักษณะขางผ่านคุณภาพดี และการแบ่งชั้นขางพาราไว้ดังนี้

รัตน์ เพชรจันทร์ (2514:284) ได้กล่าวว่า "ขางทุกชนิดจะต้องจัดคัดเลือก แยกชั้นขางให้เป็นพวกๆ เช่น ขางชั้น 1-2-3-4-5 ก่อน เพราะแต่ละชนิดมีดีมีเลว จึงจะนำไปอัดและห่อส่งไปจำหน่ายได้ (ห่อหนึ่งหนัก 250 ปอนด์ หรือ 113.4 กิโลกรัม) การคัดเลือกจะต้องทำโดยละเอียดปราณีตและต้องให้เป็นไปตามกฎข้อบังคับมาตรฐานสากล และตามตัวอย่างสากลที่ทำขึ้นไว้ในระหว่างประเทศที่ทำการซื้อขายกัน ในการคัดเลือกนั้นต้องตัดเอาบางส่วนในแผ่นขางที่ไม่ดี หรือที่บกพร่องออก เช่นตอนที่ยังไม่แห้งสนิท ตอนที่เหนียวเหนอะหนะหรือตอนที่เป้นสนิมมาก หรือเป็นฟองมากหรือมีมดติดอยู่ ฯลฯ ข้อบกพร่องเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นหรือหากจะมีก็น้อยมาก ถ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หากได้ทำด้วยความระมัดระวังมาแต่ต้น”

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด (2538 : 5) ได้สรุปว่า "ลักษณะยางแผ่นดิบคุณภาพดี ประกอบด้วยคุณสมบัติ 5 ประการคือ

1. ความสะอาดของยางแผ่น เมื่อยกขึ้นส่องดูต้องไม่มีสิ่งสกปรกอยู่ในแผ่น ไม่มีฟองอากาศหรือจุดพองหรือรอยตำหนิอื่น ๆ ปรากฏอยู่ในแผ่นยาง
2. ความหนา บาง กว้างยาว น้ำหนักของแผ่น
 - ความหนาเฉลี่ย 2.8-3.2 มิลลิเมตร
 - ความกว้างเฉลี่ย 38-46 เซนติเมตร
 - ความยาวเฉลี่ย 80-90 เซนติเมตร
 - น้ำหนักเฉลี่ย 800-1,200 กรัม
3. ลักษณะ ขนาด ของยางแผ่น ลักษณะของแผ่นยางต้องเรียบสม่ำเสมอตลอดทั้งแผ่น เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ไม่เว้าแหว่งหรือขาดเป็นริ้ว
4. ความสม่ำเสมอของสี สีต้องเป็นสีเดี๋ยวกันตลอดทั้งแผ่นอาจเป็นสีจางเหลืองอ่อนหรือค่อนข้างเหลืองเข้ม แต่ไม่ถึงกับเป็นสีคล้ำหรือสีสลับลายเป็นทาง ๆ
5. ความยืดหยุ่นและลักษณะของดอกบนยางแผ่น มีความยืดหยุ่นดี ไม่เหนียวหรือแข็งจนเปราะ เวลาดึงออกดู ยางจะไม่ขาดตรงรอยรูดจนมองเห็นเป็นรูพรุนๆ ไปทั้งแผ่นรอยดอกบนแผ่น

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด (2538 : 5) ได้สรุปถึงลักษณะยางแผ่นดิบ ยางแผ่นดิบ หมายถึง ยางแผ่นที่ผลิตขึ้นโดยเกษตรกรชาวสวนยางโดยตรงยังไม่ผ่านการรมควันหรือกระบวนการใด ๆ ทั้งสิ้น โดยกำหนดมาตรฐานสำหรับการซื้อ-ขายในตลาดยางแผ่นดิบออกเป็น 4 คุณภาพ ดังนี้

1. ยางแผ่นดิบคุณภาพ 1 (ชั้น 1)
2. ยางแผ่นดิบคุณภาพ 2 (ชั้น 2)
3. ยางแผ่นดิบคุณภาพ 3 (ชั้น 3)
4. ยางแผ่นดิบคุณภาพต่ำกว่ายางคุณภาพ 3 (ยางชั้น 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขางแผ่นคิบคณภาพ 1 (ชั้น 1) มีลักษณะดังนี้

1. มีเนื้อขางแห้งใสตลอดแผ่น
2. มีความชื้น 2-3 เปอร์เซ็นต์
3. มีสีสม่ำเสมอตลอดทั้งแผ่น ไม่มีสีด่างดำและปราศจากฟองอากาศ
4. มีความสะอาดตลอดทั้งแผ่น
5. มีความหนาของแผ่นขางประมาณ 2.8-3.2 มิลลิเมตร
6. แผ่นขางเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง 38-46 เซนติเมตร
ความยาว 80-90 เซนติเมตร หรือรูปทรงของแผ่นขางเหมาะสำหรับนำเข้าโรง
รมควัน
7. มีน้ำหนักต่อแผ่นเฉลี่ย 800-1,200 กรัม
8. มีความยืดหยุ่นดี
9. มีลายดอกเห็นเด่นชัดตลอดทั้งแผ่น
10. สามารถรมควันให้แห้งได้ประมาณ 5 วัน

ขางแผ่นคิบคณภาพ 2 (ชั้น 2) มีลักษณะดังนี้

1. เนื้อขางแห้งใสตลอดทั้งแผ่น
2. มีความชื้น 3-4 เปอร์เซ็นต์
3. มีสีสม่ำเสมอ มีรอยด่างดำได้บ้างเล็กน้อย
4. มีความสะอาดตลอดทั้งแผ่น และยอมให้มีฟองอากาศอยู่ในแผ่นขางได้บ้างเล็กน้อย
5. มีความหนาของแผ่น 3-4 มิลลิเมตร
6. แผ่นขางเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า
7. มีน้ำหนักต่อแผ่น 1,000-1,200 กรัม
8. มีความยืดหยุ่นดี
9. มีลายดอกเห็นเด่นชัดตลอดทั้งแผ่น
10. สามารถรมควันให้แห้งได้ประมาณ 6-7 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยางแผ่นดิบคุณภาพ 3 (ชั้น 3) มีลักษณะดังนี้

1. ลักษณะเนื้อยางในแผ่นไม่สุกใสและสีไม่โปร่งใส ไม่มีเห็ดรา
2. มีความชื้นในแผ่นประมาณ 6-7 เปอร์เซ็นต์
3. แผ่นยางมีความสะอาด อาจจะมีสิ่งเจือปนและฟองอากาศในแผ่นยางได้บ้างเล็กน้อย
4. มีความหนาของแผ่นยางไม่เกิน 4 มิลลิเมตร
5. น้ำหนักของแผ่นเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง 38-46 เซนติเมตร
ยาว 80-90 เซนติเมตร น้ำหนักไม่เกิน 1,500 กรัม/แผ่น
6. สามารถรมควันให้แห้งได้ไม่เกิน 10 วัน

ยางแผ่นดิบคุณภาพ 4 (ชั้น 4) มีลักษณะดังนี้

1. เป็นยางที่มีคุณภาพต่ำกว่ายางชั้น 3
2. เนื้อยางแผ่นจะแห้งไม่สม่ำเสมอ
3. เนื้อยางมีความชื้นไม่เกิน 8 เปอร์เซ็นต์
4. มีสิ่งสกปรกเจือปนมากกว่ายางชั้น 3
5. สีของแผ่นยางค่อนข้างทึบไม่โปร่งใส
6. ขนาดของแผ่นไม่สม่ำเสมอ ความกว้าง ยาว ไม่แน่นอน
7. มีฟองอากาศเจือปนมาก

ยางพาราในพื้นที่อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

จากการศึกษาโดยการสัมภาษณ์เกษตรกร พบว่าในพื้นที่อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด เกษตรกรที่มีอาชีพทำสวนยางจะผลิตยางพาราในรูปของยางแผ่นดิบหรือยางแก้วเป็นส่วนใหญ่และจะมีการจำหน่ายยางโดยวิธีการประมูล สถานที่ที่ใช้ในการประมูลยาง ก็คือกลุ่มต่างๆ ที่เกษตรกรชาวสวนยางเป็นสมาชิก ในเดือนหนึ่ง ๆ จะมีการประมูลยาง 2 ครั้ง ซึ่งขั้นตอนการประมูลยางจะเป็นดังนี้

ขั้นตอนการประมูลยาง

1. เริ่มตั้งแต่ให้เกษตรกรที่เป็นสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและขายยางคัดสาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผ่นดิน โดยให้หลักเกณฑ์ ตรงตามที่สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด (2538) กล่าวไว้

2. สมาชิกกลุ่ม ๆ นำยางแผ่นดินมารวมกันที่กลุ่มฯ และจะมีกรรมการตรวจสอบว่า สมาชิกจัดแบ่งชั้นยางได้ตรงตามชั้นหรือโดยให้หลักเกณฑ์ที่อ้างไว้ โดยสำนักงานเกษตรจังหวัดตราด (2538)

3. กรรมการซึ่ง จะทำการชั่งน้ำหนักยางแผ่นดินที่จัดแบ่งชั้นและจัดบันทึกน้ำหนักไว้

4. ป้ายโยงตรงจะมีพ่อค้ามาประมูลยางแผ่นดินแต่ละชั้น

5. พ่อค้าที่ให้ราคาสูงสุดในแต่ละชั้นจะได้ยางแผ่นดินไปโดยราคาที่ประมูลได้จะต้องไม่ต่ำกว่าที่กลุ่ม ๆ หรือสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางกำหนดราคาขั้นต่ำไว้

6. พ่อค้าที่ประมูลยางแผ่นดินไว้จะจัดรถมารับยางไป เมื่อตนประมูลได้ และจ่ายเงิน โดยผ่านบัญชีธนาคารโดยเกษตรกรจะได้ราคาตามชั้นยางและน้ำหนักยาง

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวยาง

กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวยาง	จำนวน(คน)
1. กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางฯ อ่าวตาลคู่	55
2. กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางฯ บ้านสงเคราะห์	40
3. กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางฯ บางปิดบน	55
4. กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางฯ บางปิดล่าง	157
รวม	277

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) คือ เกษตรกรที่เป็นสมาชิกของกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง และชาวสวนยางพารา ในพื้นที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด จำนวนทั้งสิ้น 277 ราย

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษารังนี้ได้มาจากเกษตรกรที่มีอาชีพผลิตยางพารา ซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง และชาวสวนในพื้นที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด จำนวน 100 ราย

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษารังนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ซึ่งมีเกษตรกรที่เป็นสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวสวน ในพื้นที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด จำนวน 277 ราย โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยรังนี้

ใช้แนวทางการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างเสนอโดย กรมส่งเสริม (2528) ได้อ้างถึงวิธีการสุ่มโดยกลุ่มตัวอย่างโดยจักร ชำช่อง (2525) สรุปไว้ว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างจะเป็นเท่าใดนั้นควรพิจารณาจากหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

จำนวนประชากร	% ของขนาดตัวอย่าง
< 50	80 %
> 50	> 50 % แต่ < 80 %
100-999	25 %
1,000-9,999	10 %
≥ 10,000	1 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจาก 25 % ของจำนวนประชากร 277 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างต่ำสุด คือ 69 คน ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 100 คน เพื่อให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

ตารางที่ 3 แสดงการกระจายของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา

กลุ่มปรับปรุงคุณภาพช่างและช่างงาม	ประชากร (Population)	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size)
1. กลุ่มปรับปรุงคุณภาพช่างฯ อ่าวตาลคู่	55	20
2. กลุ่มปรับปรุงคุณภาพช่างฯ บ้านสงเคราะห์	40	14
3. กลุ่มปรับปรุงคุณภาพช่างฯ บางปิดบน	55	20
4. กลุ่มปรับปรุงคุณภาพช่างฯ บางปิดล่าง	127	46
รวม	277	100

เครื่องมือและการทดสอบเครื่องมือในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งแบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended question) และคำถามปลายปิด (Closed-ended question) ข้อมูลที่จะทำการเก็บรวบรวมครั้งนี้ โดยแบ่งเครื่องมือออกเป็น

3 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการตลาดยางพารา
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ ในการผลิตยางพาราของเกษตรกร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบเครื่องมือในการศึกษาจะทำการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้เป็นสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวยางในพื้นที่ ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราดจำนวน 10 ราย ตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ แล้วนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าทางสถิติในการคำนวณ ดังนี้คือ

1. การหาค่าร้อยละ (Percentage)

สูตร

$$P = \frac{n}{N} \times 100$$

N

$$P = \text{จำนวนร้อยละ}$$

$$n = \text{จำนวนตัวอย่างหรือข้อมูลที่ทำการศึกษา}$$

$$N = \text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด}$$

2. การหาค่าเฉลี่ย (MEAN)

สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X_i}{N}$$

N

$$\Sigma = \text{ผลรวม}$$

$$X_i = \text{ข้อมูลแต่ละตัว}$$

$$N = \text{จำนวนข้อมูล}$$

3. ค่าพิสัย (RANGE)

$$\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการศึกษาระดับนี้ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 4 เดือน เริ่มเดือนธันวาคม 2538 และสิ้นสุดเดือนมีนาคม 2539 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

งานที่ต้องปฏิบัติ	ระยะเวลา			
	2538	2539	2539	2539
	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
1. การวางแผนการศึกษาและ สร้างแบบสอบถาม				
2. สัมภาษณ์				
3. วิเคราะห์ข้อมูล				
4. สรุปเพื่อเขียนรายงาน				
5. จัดพิมพ์และเก็บเล่ม				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งบประมาณ

1. ค่าพิมพ์แบบสอบถาม	1,000	บาท
2. ค่าถ่ายเอกสาร	800	บาท
3. ค่าเดินทาง	1,500	บาท
4. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	800	บาท

รวมงบประมาณ 4,100 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 95971
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 ผลการศึกษา

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคทางการตลาดยางพาราของกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง และชาวสวนในพื้นที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ปี 2538 ทำให้ทราบถึงปัญหา และอุปสรรคทางการตลาดยางพารา ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (ตารางที่ 5)

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยาง เป็นข้อมูลพื้นฐานที่แสดงถึงเพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนเนื้อที่สวนยาง รายได้เฉลี่ยจากการทำสวนยาง อาชีพอื่น ความเป็นเจ้าของสวน ต้นทุนการผลิต

เพศ

เกษตรกรผู้ให้สัมภาษณ์เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เป็นชายร้อยละ 53 และเพศหญิงร้อยละ 47

อายุ

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาครั้งนี้ เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 42.70 ปี อายุสูงสุด 80 ปี และต่ำสุด 19 ปี มีอายุระหว่าง 41-51 ปี มีจำนวนมากที่สุดร้อยละ 30 รองลงมาคืออายุระหว่าง 30-40 ปี ร้อยละ 29 อายุระหว่าง 52-62 ปี ร้อยละ 19 อายุระหว่าง 19-29 ปี ร้อยละ 10 อายุระหว่าง 63-73 ปี ร้อยละ 9 และอายุระหว่าง 74-80 ปี ร้อยละ 3

ศาสนา

เกษตรกรทั้งหมดร้อยละ 100 นับถือศาสนาพุทธ

การศึกษา

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 86 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รองลงมาจบชั้นประถมศึกษาปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ 6 ร้อยละ 7 ชั้นมัธยมศึกษาร้อยละ 4 จบระดับอนุปริญา ร้อยละ 2 และจบปริญญาตรีร้อยละ 1

จำนวนสมาชิกในครอบครัว

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาครั้งนี้ มีสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5 คน ซึ่งจำนวนสมาชิกในครอบครัวสูงสุด 8 คน และสมาชิกในครอบครัวต่ำสุด 2 คน เกษตรส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 4-6 คน ร้อยละ 66 รองลงมา มีสมาชิกในครอบครัว 1-3 คน ร้อยละ 28 และสมาชิกในครอบครัว 7-8 คน ร้อยละ 6

เนื้อที่สวนยาง

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาครั้งนี้ มีเนื้อที่สวนยางเฉลี่ย 14 ไร่ ซึ่งจำนวนเนื้อที่สวนยางสูงสุด 50 ไร่ และเนื้อที่สวนยางต่ำสุด 4 ไร่ เกษตรส่วนใหญ่ มีเนื้อที่สวนยาง 4-13 ไร่ ร้อยละ 38 รองลงมาเนื้อที่สวนยาง 14-23 ไร่ ร้อยละ 36 เนื้อที่สวนยาง 24-33 ไร่ ร้อยละ 19 เนื้อที่สวนยาง 34-43 ไร่ ร้อยละ 6 และ เนื้อที่สวนยาง 44-50 ร้อยละ 1

รายได้เฉลี่ยต่อปี

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาครั้งนี้ มีรายได้ต่อปีเฉลี่ย 55,790 บาท มีรายได้เฉลี่ยต่อปีสูงสุด 150,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ยต่ปีต่ำสุด 15,000 บาท เกษตรส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 45,001-75,001 บาท ร้อยละ 37 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ย 15,000-45,000 บาท ร้อยละ 33 มีรายได้เฉลี่ย 105,003-135,003 บาท ร้อยละ 17 มีรายได้เฉลี่ย 75,002-105,002 บาท ร้อยละ 12 และรายได้เฉลี่ย 135,004-150,000 บาท ร้อยละ 1

อาชีพอื่น

อาชีพอื่นของเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 70 ไม่มีอาชีพอื่น รองลงมา ร้อยละ 20 คือ การทำอาชีพสวนผลไม้ อาชีพค้าขาย อาชีพทำนา และอาชีพทำนาถ้ำ ร้อยละ 2 ในแต่ละอาชีพและร้อยละ 1 มี 4 อาชีพ คือ รับราชการ สมาชิกสภาตำบล กรรมการก่อสร้าง รับจ้างทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายได้จากอาชีพอื่น

เกษตรกรที่ประกอบอาชีพอื่น ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 0-20,000 บาท ร้อยละ 66.66 รายได้อยู่ระหว่าง 20,001-40,001 บาท ร้อยละ 10 รายได้ระหว่าง 40,002-60,002 บาท ร้อยละ 10 รายได้ระหว่าง 80,004-100,000 บาท ร้อยละ 10 และรายได้ระหว่าง 60,003-80,003 ร้อยละ 3.33

ความเป็นเจ้าของสวนยาง

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 61 เป็นเจ้าของสวนยางที่ดำเนินการอยู่ และร้อยละ 39 ไม่ได้เป็นเจ้าของสวนยาง ที่ดำเนินการอยู่ คือเป็นลูกจ้าง

ต้นทุนในการผลิต

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 60 ใช้ต้นทุนในการผลิตอยู่ระหว่าง 200-800 บาท รองลงมา ร้อยละ 31 ใช้ต้นทุนในการผลิตอยู่ระหว่าง 801-1,401 บาท และร้อยละ 9 ใช้ต้นทุนในการผลิตอยู่ระหว่าง 1,402-2,000 บาทต่อเดือน

ตารางที่ 5 ข้อมูลทั่วไป

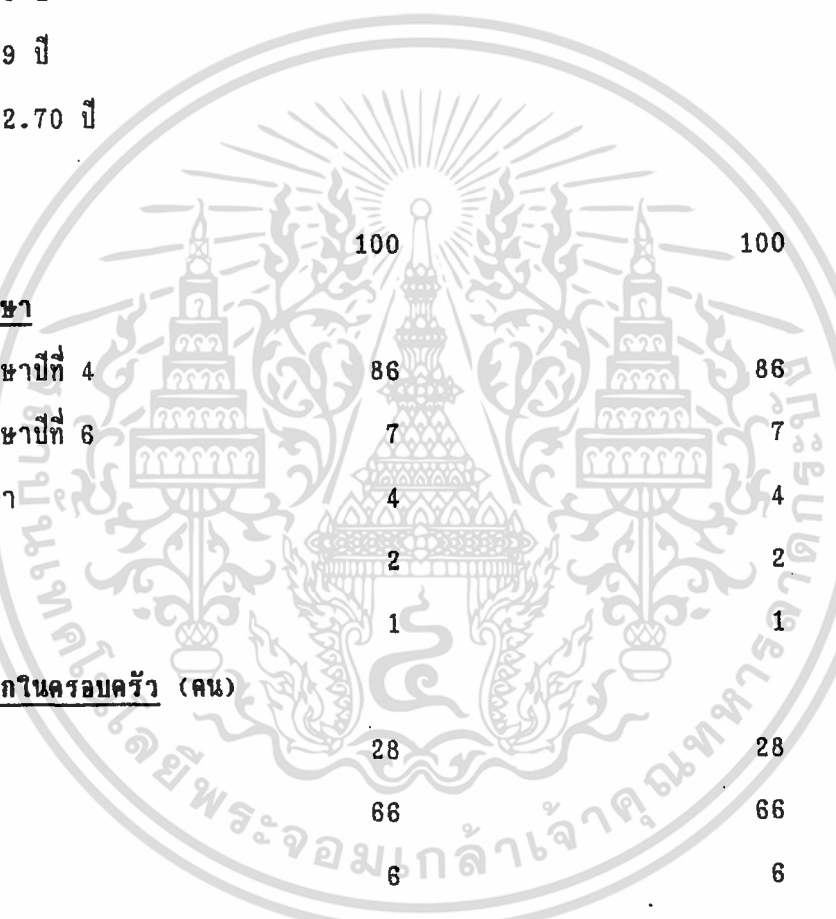
ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	53	53
หญิง	47	47
<u>อายุ</u>		
19-29	10	10
30-40	29	29
41-51	30	30
52-62	19	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
63-73	9	9
74-80	3	3
อายุสูงสุด 80 ปี		
อายุสูงสุด 19 ปี		
อายุเฉลี่ย 42.70 ปี		
ศาสนา		
พุทธ	100	100
ระดับการศึกษา		
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	86	86
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	7	7
ชั้นมัธยมศึกษา	4	4
อนุปริญญา	2	2
ปริญญาตรี	1	1
จำนวนสมาชิกในครอบครัว (คน)		
1-3	28	28
4-6	66	66
7-8	6	6
จำนวนสมาชิกในครอบครัวสูงสุด 8 คน		
จำนวนสมาชิกในครอบครัวต่ำสุด 2 คน		
จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5 คน		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้มีการนำเอกสารฉบับนี้ไปเผยแพร่หรือทำซ้ำของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าพระยาพระสมุทรทศบุรี

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
เนื้อที่สวนยาง (ไร่)		
4-13	38	38
14-23	36	36
24-33	19	19
34-43	6	6
44-50	1	1
เนื้อที่สวนยางสูงสุด 50 ไร่		
เนื้อที่สวนยางต่ำสุด 4 ไร่		
เนื้อที่สวนยางเฉลี่ย 14 ไร่		
รายได้เฉลี่ยต่อปี (บาท)		
15,000-45,000	33	33
45,001-75,001	37	37
75,002-105,002	12	12
105,003-135,003	17	17
135,004-150,000	1	1
รายได้เฉลี่ยต่อปีสูงสุด 150,000 บาท		
รายได้เฉลี่ยต่ปีต่ำสุด 15,000 บาท		
รายได้เฉลี่ยต่อปีเฉลี่ย 55,790 บาท		
อาชีพอื่น		
รับราชการ	1	1
ค้าขาย	2	2
ทำสวนผลไม้	20	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
สมาชิกสภาตำบล	1	1
กรรมกรก่อสร้าง	1	1
ทำนา	2	2
ทำนาแก้ง	2	2
รับจ้างทั่วไป	1	1
ไม่มี	70	70
รายได้จากอาชีพอื่น (บาท) N=30		
0-20,000	20	66.66
20,001-40,001	3	10
40,002-60,002	3	10
60,003-80,003	1	3.33
80,004-100,000	3	10
รายได้จากอาชีพอื่นสูงสุด 100,000 บาท		
รายได้จากอาชีพอื่นต่ำสุด 0 บาท		
รายได้จากอาชีพอื่นเฉลี่ย 24,380 บาท		
ความเป็นเจ้าของสวนยาง (ไร่)		
เป็นเจ้าของสวนยาง	61	61
ไม่ได้เป็นเจ้าของสวนยาง	39	39
ต้นทุนในการผลิต (บาท / เดือน)		
200-800	60	60
201-1,401	31	31
1,402-2,000	9	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
ต้นทุนในการผลิตต่อเดือนสูงสุด	2,000 บาท	
ต้นทุนในการผลิตต่อเดือนต่ำสุด	200 บาท	
ต้นทุนในการผลิตต่อเดือนเฉลี่ย	704 บาท	

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการตลาด (ตารางที่ 6)

ในส่วนต่อไปนี้เป็นการศึกษาประเภทของช่างที่จำหน่ายประเภทช่างที่จำหน่ายรวมกันที่กลุ่ม ประเภทช่างที่จำหน่ายให้กับพ่อค้าทั่วไป คุณภาพช่างที่ผลิต คุณภาพช่างที่ตลาดต้องการ วิธีจำหน่ายผลผลิตของกลุ่ม ความถี่ในการจำหน่ายผลผลิต การขึ้นลงของราคา ราคาขายสูงสุด ราคาขายต่ำสุด ราคาขายขั้นต่ำที่ต้องการ ความพอใจที่มีต่อราคาช่าง หน่วยงานที่ช่วยเหลือด้านตลาดและราคา วิธีการจ่ายเงินให้กับสมาชิกกลุ่ม การหักค่าใช้จ่ายสำหรับกลุ่มจากเงินขายช่าง เปอร์เซนต์ราคาที่ได้ที่กลุ่มหักไว้ และปริมาณช่าง

ประเภทช่างที่จำหน่าย

เกษตรกรทั้งหมดจำหน่ายในรูปช่างแผ่นดิบ ร้อยละ 100 และมีเกษตรกรร้อยละ 90 จำหน่ายในรูปของเศษช่าง

ประเภทช่างที่จำหน่ายรวมกันที่กลุ่ม

เกษตรกรทั้งหมดจำหน่ายในรูปช่างแผ่นดิบ ร้อยละ 100 และจำหน่ายในรูปของเศษช่าง ร้อยละ 47

ประเภทช่างที่จำหน่ายกับพ่อค้าทั่วไป

เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่ายในรูปของเศษช่างร้อยละ 57 รองลงมาร้อยละ 35 ไม่มีการจำหน่ายช่างในรูปแบบใดให้กับพ่อค้าทั่วไป และร้อยละ 14 จำหน่ายช่างในรูปของช่างแผ่นดิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณภาพยางที่ผลิต

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 34.5 สามารถผลิตยางแผ่นอยู่ในชั้นที่ 2 รองลงมาร้อยละ 33.80 ผลิตยางแผ่นอยู่ในชั้นที่ 1 ร้อยละ 27.82 ผลิตยางแผ่นอยู่ในชั้นที่ 3 และร้อยละ 4.23 ผลิตยางแผ่นอยู่ในชั้นที่ 4 ซึ่ง คุณภาพยางที่ผลิตได้ในพื้นที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบสอดคล้อง กับสำนักงานเกษตรจังหวัดตราด (2538)

คุณภาพยางที่ตลาดต้องการ

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 50.28 คิดว่ายางชั้นที่ 1 ที่ตลาดต้องการเพราะยางแผ่นดิบ ชั้น 1 ได้ราคาสูง และสอดคล้องกับความเป็นจริงรองลงมาร้อยละ 27.6 คิดว่ายางชั้นที่ 2 ที่ตลาด ต้องการ และร้อยละ 22.10 คิดว่ายางชั้นที่ 3 ที่ตลาดต้องการ

วิธีการจำหน่ายผลผลิตของกลุ่ม

กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและขายยางทั้งหมด ร้อยละ 100 ขายยางโดยวิธีการประมูลโดย พ่อค้าผู้ไปประมูลยาง

ความถี่ในการจำหน่ายผลผลิต

เกษตรกรและกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและขายยางทั้งหมด ร้อยละ 100 จำหน่ายยาง 2 ครั้งต่อเดือน

การขึ้นลงของราคายาง

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 49 คิดว่าราคายางขึ้นลงปานกลาง รองลงมาร้อยละ 42 คิด ว่าราคายางขึ้นลงมาก และร้อยละ 9 คิดว่าราคายางขึ้นลงน้อย

ราคาขายสูงสุด

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 84 ได้ราคาขายสูงสุดอยู่ระหว่าง 39-42 บาท รองลงมา ร้อยละ 12 ได้ราคาขายสูงสุดอยู่ระหว่าง 35-38 บาท และร้อยละ 4 ได้ราคาขายสูงสุดอยู่ ระหว่าง 31-34 บาท เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2537 ถือว่าราคาขายแผ่นดิบปี 2538 สูงขึ้นเป็นที่ น่าพอใจและสอดคล้องกับศูนย์วิจัยยางสงขลา (2529)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราคาขายต่ำสุด

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 52 ขายและได้ราคาต่ำสุดอยู่ระหว่าง 22-25 บาท รองลงมาร้อยละ 33 ขายและได้ราคาต่ำสุด อยู่ระหว่าง 26-29 บาท ร้อยละ 10 ขายและได้ราคาต่ำสุด 30-32 และร้อยละ 5 ขายและได้ราคาต่ำสุด 18-21 บาท

ราคาขายขั้นต่ำที่ต้องการ

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 54 ต้องการราคาขายขั้นต่ำอยู่ระหว่าง 34-37 บาท รองลงมาร้อยละ 42 ต้องการราคาขายขั้นต่ำ อยู่ระหว่าง 30-33 บาท และร้อยละ 4 ต้องการราคาขายขั้นต่ำอยู่ระหว่าง 38-41 บาท

ความพึงพอใจที่มีต่อราคาขาย

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 60 ไม่พอใจราคาขายที่ได้รับและร้อยละ 40 พอใจกับราคาขายที่ได้รับ

หน่วยงานที่ช่วยเหลือด้านตลาดและราคา

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 36.30 คิดว่าสำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยางช่วยเหลือด้านตลาดและราคาขายรองลงมาร้อยละ 32.22 คิดว่าสำนักงานเกษตรอำเภอ ช่วยเหลือด้านตลาดและราคาขาย และร้อยละ 31.48 คิดว่าสำนักงานเกษตรจังหวัดช่วยเหลือด้านการตลาดและราคาขาย

วิธีการจ่ายเงินให้กับสมาชิกกลุ่มฯ

กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและขายยางทั้งหมดร้อยละ 100 จ่ายเงินให้กับสมาชิก โดยจ่ายเงินผ่านบัญชีที่เปิดไว้กับธนาคาร ซึ่งกลุ่มจะมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มอำนาจการต่อรองทางด้านราคา ช่วยป้องกันการเอาเปรียบซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ (2538)

การหักค่าใช้จ่ายสำหรับกลุ่มจากเงินขายยางของสมาชิกกลุ่มฯ

กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและขายยางทั้งหมดร้อยละ 100 มีการหักค่าใช้จ่ายไว้สำหรับกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปอร์เซ็นต์รายได้ที่กลุ่มหักไว้

กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวยางส่วนใหญ่ ร้อยละ 46 หักเงินจากการขายยางไว้ ร้อยละ 0.05 รองลงมา ร้อยละ 20 หักเงินจากการขายยางไว้ ร้อยละ 0.03 ร้อยละ 20 หักเงินจากการขายยางไว้ ร้อยละ 0.06 และ ร้อยละ 14 มีการหักเงินจากการขายยางไว้ ร้อยละ 0.15

ปริมาณน้ำหนักรวม

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาครั้งนี้ เกษตรกรผลิตยางแผ่นดิบได้เฉลี่ย 39 กิโลกรัมต่อวัน ปริมาณน้ำหนักรวมแผ่นดิบสูงสุด 110 กิโลกรัมต่อวัน และปริมาณน้ำหนักรวมแผ่นดิบต่ำสุด 7 กิโลกรัมต่อวัน เกษตรกรผลิตน้ำหนักรวมได้มากที่สุดในช่วง 22-36 กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาอยู่ในช่วง 7-21 กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 29 อยู่ในช่วง 37-51 กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 22 อยู่ในช่วง 52-74 กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 10 อยู่ในช่วง 90-104 กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 4 อยู่ในช่วง 105-110 กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 3 และอยู่ในช่วง 75-89 กิโลกรัมต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 2

รูปแบบของตลาดยางพารา ในพื้นที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลม จังหวัดตราด อ้างอิงกับ สนิท สโมสร (2535 : 24-25)

ตารางที่ 6 ข้อมูลด้านการตลาด

=====

ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
--------	---------------	--------

ประเภทยางที่จำหน่าย

เศษยาง	(N = 100 คน)	90	90
ยางแผ่นดิบ	(N = 100 คน)	100	100

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ประเภทยางที่จำหน่ายรวมกันที่กลุ่ม

เศษยาง	(N = 100 คน)	47	47
ยางแผ่นดิบ	(N = 100 คน)	100	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
ประเภทงานที่จำหน่ายกับพ่อค้าทั่วไป		
เศษซาก	57	57
ซากแผ่นดิน	14	14
ไม่มี	35	35
หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
คุณภาพซากที่ผลิต N = 284		
ชั้น 1	96	38.80
ชั้น 2	97	34.15
ชั้น 3	79	27.82
ชั้น 4	12	4.23
หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
คุณภาพซากที่ตลาดต้องการ N = 181		
ชั้น 1	91	50.28
ชั้น 2	50	27.62
ชั้น 3	40	22.10
หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
วิธีจำหน่ายผลผลิตของกลุ่ม		
การประมูล	100	100
ความถี่ในการจำหน่ายผลผลิต		
2 ครั้ง	100	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
การขึ้นลงของราคาขาย		
น้อย	9	9
ปานกลาง	49	49
มาก	42	42
ราคาขายสูงสุด (บาท)		
31-34	4	4
35-38	12	12
39-42	84	84
ราคาสูงสุดเฉลี่ย 40 บาท		
ราคาขายต่ำสุด (บาท)		
18-21	5	5
22-25	52	52
26-29	33	33
30-32	10	10
ราคาต่ำสุดเฉลี่ย 25 บาท		
ราคาขั้นต่ำที่ต้องการ		
30-33	42	42
34-37	54	54
38-40	4	4
ราคาขั้นต่ำที่ต้องการเฉลี่ย 33 บาท		
ความพอใจที่มีต่อราคาขาย		
พอใจ	40	40
ไม่พอใจ	60	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
หน่วยงานที่ช่วยเหลือด้านตลาดและราคา N = 270		
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	98	36.30
สำนักงานเกษตรอำเภอ	87	32.22
สำนักงานเกษตรจังหวัด	85	31.48
หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
วิธีการจ่ายเงินให้กับสมาชิกกลุ่มฯ		
จ่ายเงินผ่านทางธนาคารที่เปิดบัญชีไว้	100	100
การหักค่าใช้จ่ายสำหรับกลุ่มจากเงินรายได้จากการขายยาง		
มีการหักค่าใช้จ่ายไว้	100	100
เปอร์เซ็นต์รายได้ที่กลุ่มหักไว้		
ร้อยละ 0.03	20	20
ร้อยละ 0.05	46	46
ร้อยละ 0.06	20	20
ร้อยละ 1.15	14	14
ปริมาณน้ำหนักราย (กก./วัน)		
7-21	29	29
22-36	30	30
37-51	22	22
52-74	10	10
75-89	2	2
90-104	4	4
105-110	3	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
ปริมาณยางสูงสุด	110 กก./วัน	
ปริมาณยางต่ำสุด	7 กก./วัน	
ปริมาณยางเฉลี่ย	38.51 กก./วัน	

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ (ตารางที่ 7)

ปัญหาที่เกษตรกรพบโดยทั่วไปเกี่ยวกับคุณภาพของผู้กรีดยาง, แหล่งที่มาของแรงงานกรีดยาง ปัญหาด้านแรงงาน ระยะเวลาการกรีด จำนวนเวลาในการกรีด เดือนที่เริ่มกรีดหลังฤดูยางผลัดใบ การแบ่งปันผลผลิตกับลูกจ้าง ในช่วงการเก็บรักษา วิธีการนำผลผลิตออกจากสวน ความถี่ที่พ่อค้าไม่ยอมรับซื้อประมุลหน่วยงานที่รับซื้อยางที่พ่อค้าไม่รับซื้อหรือไม่ประมุล ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการตลาด ปัญหาทางด้านการตลาด และความต้องการความช่วยเหลือ

คุณภาพของผู้กรีดยาง

สำหรับคุณภาพของผู้กรีดยางส่วนใหญ่ร้อยละ 62 มีฝีมือพอใช้ รองลงมาร้อยละ 34 มีฝีมือดี และร้อยละ 4 ต้องปรับปรุง

แหล่งที่มาของแรงงานกรีดยาง

แหล่งแรงงานส่วนใหญ่ร้อยละ 57 เป็นแรงงานจ้างในท้องถิ่น รองลงมาร้อยละ 38 เป็นแรงงานในครอบครัว และร้อยละ 5 เป็นแรงงานจ้างจากต่างถิ่น

ปัญหาด้านแรงงาน

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 60 จะมีปัญหาด้านแรงงานน้อยมาก รองลงมาร้อยละ 32 จะมีปัญหาปานกลางและร้อยละ 8 มีปัญหามาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะเวลาในการกรีดยาง

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 98 กรีดยาง 2 วันเว้น 1 วัน และร้อยละ 2 กรีดยางวันเว้นวัน

จำนวนเวลาในการกรีดยาง

สำหรับจำนวนเวลาในการกรีดยางใน 1 ปี เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 47 กรีดยางได้ 120 วัน รองลงมา ร้อยละ 23 กรีดยางได้ 150 วัน ร้อยละ 16 กรีดยางได้ 130 วัน ร้อยละ 8 กรีดยางได้ 160 วัน และร้อยละ 6 กรีดยางได้ 90 วัน

เดือนที่เริ่มกรีดยางหลังฤดูกาลผลิตใบ

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 55 เริ่มกรีดยางต้นเดือนมีนาคม เพราะใบบางแก่เต็มต้น รองลงมา ร้อยละ 20 เริ่มกรีดยางกลางเดือนมีนาคม เพราะใบบางแก่เต็มต้น ร้อยละ 13 เริ่มกรีดยางปลายเดือนกุมภาพันธ์ เพราะใบเริ่มแก่และต้องการเงินใช้ ร้อยละ 17 เริ่มกรีดยางเดือนเมษายน เพราะใบแก่เต็มต้น ร้อยละ 4 กรีดยางตลอดช่วงผลัดใบ เพราะขาดเงินและ ร้อยละ 1 เริ่มกรีดยางเดือนตุลาคม เพราะช่วงเมษายน-พฤษภาคม เก็บผลไม้จำหน่ายและช่วงพฤษภาคม-กันยายน เป็นช่วงฤดูฝน

การแบ่งปันผลผลิตกับผู้รับจ้างกรีดยาง

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 73 แบ่งปันผลผลิตกับผู้รับจ้างกรีดยาง ร้อยละ 50 และร้อยละ 27 ไม่มีการแบ่งปันผลผลิต เพราะเจ้าของสวนกรีดยางเอง

ปัญหาในช่วงการเก็บรักษา

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 85 จะมีปัญหาในช่วงการเก็บรักษาผลผลิตคือมีราขึ้น และ ร้อยละ 15 ไม่มีปัญหาในช่วงการเก็บรักษา

วิธีการนำผลผลิตออกจากสวน

ส่วนใหญ่จะพบว่าเกษตรกรร้อยละ 96 ใช้รถจักรยานยนต์นำผลผลิตออกจากสวน และ ร้อยละ 4 ใช้รถขนต้นนำผลผลิตออกจากสวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความถี่ที่พ่อค้าไม่ยอมรับซื้อหรือประมูลยาง

ทั้งหมดร้อยละ 100 น้อยมากที่พ่อค้าไม่ยอมรับซื้อหรือประมูลยาง

หน่วยงานที่รับซื้อยางที่พ่อค้าไม่ยอมประมูล

ทั้งหมดร้อยละ 100 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจะเป็นผู้รับซื้อ

ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการตลาด

เกษตรกรส่วนมากร้อยละ 44.90 จะปรึกษาเพื่อนในกลุ่มรองลงมาร้อยละ 34.69 ปรึกษาเกษตรอำเภอ ร้อยละ 19.73 ปรึกษาสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางและร้อยละ 0.68 ไม่ปรึกษาใครเลย

ปัญหาทางด้านการตลาด

เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.33 จะประสบปัญหาราคาขางต่ำและราคาไม่แน่นอน รองลงมาร้อยละ 36.19 ประสบปัญหาพ่อค้ากดราคา ร้อยละ 13.33 ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ร้อยละ 5.24 คุณภาพผลผลิตไม่ได้ตามต้องการและร้อยละ 1.91 ไม่มีปัญหา

ความต้องการความช่วยเหลือ

เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 32.77 ต้องการให้มีการประกันราคาขาง รองลงมา ร้อยละ 28.04 ต้องการให้มีการควบคุมราคาปุ๋ยเคมี ร้อยละ 14.19 ต้องการแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ ร้อยละ 12.16 ต้องการคำแนะนำปัญหาเรื่องโรค ร้อยละ 4.39 ต้องการให้เพิ่มเงินสงเคราะห์ ร้อยละ 4.05 ต้องการคำแนะนำในการกรีดยาง ร้อยละ 3.72 ต้องการคำแนะนำในการทำขางแผ่น และร้อยละ 0.68 ไม่ต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งในความเป็นจริงการประกันราคาขางเป็นไปได้ยาก แต่สิ่งที่รัฐบาลน่าจะกระทำคือ รัฐบาลควรเข้ามาแทรกแซงราคาขางเมื่อราคาขางตกต่ำมาก และมีความจำเป็นจริง ๆ เท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ อโรนทิส งานทวี (2538)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ

ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
คุณภาพของผู้กรีดยาง		
ดี	34	34
พอใช้	62	62
ต้องปรับปรุง	4	4
แหล่งที่มาของแรงงานกรีดยาง		
แรงงานจ้างในท้องถิ่น	57	57
แรงงานในครอบครัว	38	38
แรงงานจ้างจากต่างถิ่น	5	5
ปัญหาด้านแรงงาน		
มีปัญหามาก	8	8
ปานกลาง	32	32
น้อยมาก	60	60
ระยะเวลาการกรีด		
กรีดวันเว้นวัน	2	2
กรีด 2 วันเว้น 1 วัน	98	98
จำนวนเวลาในการกรีดยาง (วัน)		
90 วัน	6	6
120 วัน	47	47
130 วัน	16	16
150 วัน	23	23
160 วัน	8	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
<u>เดือนที่เริ่มกรีดยางหลังฤดูผลัดใบ</u>		
ปลายเดือนกุมภาพันธ์	13	13
ต้นเดือนมีนาคม	55	55
กลางเดือนมีนาคม	20	20
เมษายน	7	7
ตุลาคม	1	1
กรีดตลอด	4	4
<u>การแบ่งปันผลผลิตกับผู้รับจ้างกรีด</u>		
ร้อยละ 50	73	73
ไม่มีการแบ่งปันผลผลิต	27	27
<u>ปัญหาในวงการเก็บรักษา</u>		
ไม่มี	15	15
มีสั้นรา	85	85
<u>วิธีการนำผลผลิตออกจากสวน</u>		
ใช้รถจักรสานยนต์	96	96
ใช้รถยนต์	4	4
<u>ความถี่ที่พ่อค้าไม่ยอมประมูลยาง</u>		
น้อยมาก	100	100
<u>หน่วยงานที่รับซื้อยางที่พ่อค้าไม่ประมูล</u>		
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	100	100
<u>ที่ปรึกษาเกี่ยวกับตลาด N = 147</u>		
เพื่อนในกลุ่ม	66	44.90
เกษตรอำเภอ	51	34.69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (N=100)	ร้อยละ
สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	29	19.73
ไม่ปรึกษาใครเลย	1	0.68
หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
ปัญหาทางด้านการตลาด N = 210		
ราคาขายต่ำและไม่แน่นอน	91	43.33
ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร	28	13.33
คุณภาพผลผลิตไม่ได้ตามความต้องการ	11	5.24
ปัญหาพ่อค้ากดราคา	76	36.19
ไม่มีปัญหา	4	1.91
หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
ความต้องการความช่วยเหลือ N = 296		
การประกันราคา	97	32.77
การควบคุมราคาปุ๋ย	83	28.04
เพิ่มเงินสงเคราะห์	13	4.39
แหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ	42	14.19
คำแนะนำในการกรีดยาง	12	4.05
คำแนะนำการทำยางแผ่น	11	3.72
คำแนะนำปัญหาเรื่องโรค	36	12.16
ไม่ต้องการความช่วยเหลือ	2	0.68
หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ในตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด เป็นพื้นที่ที่มีกลุ่มปรับปรุงคุณภาพ
 ยางและชาวสวนยาง 4 กลุ่ม ในเขตพื้นที่นี้ช่วงพฤษภาคม-ต้นตุลาคม ฝนจะตกและช่วงมกราคม-
 กุมภาพันธ์ สวนจะผลัดใบ จะเห็นได้ว่าจำนวนวันในการกรีดยางในพื้นที่ตำบลบางปิดจะน้อยกว่า
 ซึ่งฝนตกชุกถือว่าเป็นปัญหาทางธรรมชาติที่สำคัญที่ไม่สามารถจะแก้ไขได้

ผลผลิตที่กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาวสวนยางในพื้นที่ตำบลบางปิด ผลิตได้ส่วนใหญ่เป็น
 ยางแก้ว ซึ่งจากการบอกเล่าของคณฤกษ์สงิม จินาวณิช ประธานกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและชาว
 ยางบ้านปิดล่าง บอกว่าตลาดยางแก้ว เป็นเพียงตลาดในประเทศเท่านั้น เมื่อมีการผลิตยางแก้ว
 มากทำให้ราคายางต่ำลง เนื่องจากยางแก้วล้นตลาด

ระบบตลาดยางพารา จะเริ่มจากบริษัทใหญ่ที่รับซื้อยางให้โควตากับพ่อค้าที่ประมูลหรือ
 พ่อค้ารับซื้อยางในระดับราคาหนึ่ง หลังจากนั้นพ่อค้าจะมาซื้อหรือประมูลยางในราคาที่ต่ำกว่าทาง
 บริษัทใหญ่ให้ตนไปจำหน่ายให้กับบริษัทใหญ่ ซึ่งขั้นตอนตรงนี้พ่อค้าจะได้รับกำไรในพื้นที่ตำบลบางปิด

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัญหาและอุปสรรคทางการตลาดแรงงานของกลุ่ม ปรับปรุงคุณภาพ ยางและชาวยางในพื้นที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ปี 2538 โดยทำการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ข้อมูลทั่วไป ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร ข้อมูลด้านการ ตลาดและข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ

ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งมีอายุเฉลี่ย 43 ปี นับถือศาสนาพุทธ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5 คน มีเนื้อที่สวนยาง เฉลี่ย 14 ไร่ รายได้เฉลี่ยต่อปี 55,790 บาทมีอาชีพอื่นทำสวนผลไม้ แต่ส่วนใหญ่ไม่มีอาชีพอื่น รายได้จากอาชีพอื่นเฉลี่ย 24,380 บาท เป็นเจ้าของสวนยางเองและต้นทุนในการผลิต 704 บาทต่อเดือน

ข้อมูลด้านการตลาด

เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่ายผลผลิตในรูปยางแผ่นดิบ รองลงมาเป็นเศษยาง ยางแผ่นดิบ ส่วนใหญ่ขายรวมกันที่กลุ่มรองลงมาเป็นเศษยาง ยางที่จำหน่ายให้กับพ่อค้าทั่วไป ส่วนใหญ่เป็น เศษยาง คุณภาพยางจัดอยู่ในชั้น 2 รองลงมาเป็น 1,3 และ 4 ตามลำดับ ส่วนคุณภาพยางที่ ตลาดต้องการเป็นยางที่จัดอยู่ในชั้นที่ 1 เกษตรกรจำหน่ายยางโดยวิธีการประมูลเดือนละ 2 ครั้ง เกษตรกรคิดว่าราคายางขึ้นลงปานกลาง และราคายางสูงสุดที่ได้ 40 บาท ส่วนราคายางต่ำสุด 25 บาทส่วนราคา 33 บาท เป็นราคายางพาราขั้นต่ำที่เกษตรกรต้องการ และไม่พอใจกับ ราคาที่ได้รับ ได้มีสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเข้ามาช่วยเหลือรองลงมาสำนักงาน เกษตรอำเภอและสำนักงานเกษตรจังหวัดตามลำดับ กลุ่มจะจ่ายเงินขายยางให้กับสมาชิกโดยผ่าน บัญชีธนาคาร โดยมีการหักค่าใช้จ่ายไว้สำหรับค่าเนื้องานกลุ่มร้อยละ 0.05 และปริมาณน้ำหนักรยาง แผ่นดิบเฉลี่ย 39 กิโลกรัมต่อวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ

ส่วนใหญ่คุณภาพการกรีดยังของผู้กรีดยังในชั้นพอใช้แรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานในท้องถิ่น ปัญหาด้านแรงงานมีน้อยมาก กรีดยังกรีดยัง 2 วันเว้น 1 วัน ใน 1 ปี สามารถกรีดยังได้ 120 วัน หลังฤดูกาลผลิตใบจะเริ่มกรีดยังต้นเดือนมีนาคม มีการแบ่งปันผลผลิตร้อยละ 50 ในช่วงการเก็บรักษาจะมีปัญหาขึ้นรา โดยใช้รถจักรยานยนต์นำผลผลิตออกจากสวนยาง มีน้อยมากที่พ่อค้าไม่ยอมประมูลยางและถ้าพ่อค้าไม่ประมูลหรือประมูลไม่ได้ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจะรับซื้อไป เวลาที่มีปัญหาด้านการตลาดเกษตรกรจะปรึกษาเพื่อนในกลุ่ม ปัญหาด้านการตลาดส่วนใหญ่เป็นปัญหาราคายางตกต่ำและไม่แน่นอน รองลงมาพ่อค้ากดราคา และเกษตรกรต้องการให้มีการประกันราคายาง รองลงมาควบคุมราคาปุ๋ย แหล่งเงินทุนหมุนเวียนต่ำและต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาโรคต่าง ๆ ตามลำดับ ทั้งหมดร้อยละ 100 กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางและขายยางโดยการประมูล

ข้อเสนอแนะของเกษตรกร

1. ต้องการให้รัฐบาลประกันราคายางแผ่นดินใบที่ได้กิโลกรัมละ 33 บาทเป็นอย่างต่ำ
2. ให้รัฐบาลช่วยควบคุมราคาปุ๋ยเคมีไม่ให้สูงเกินไป
3. และในขณะที่เดียวกันเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ราคายางแผ่นดินใบสูงมากเกินไป เพราะจะทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งราคาสินค้าเมื่อสูงขึ้นแล้ว จะไม่คุ้มค่าลดราคาแต่ราคายางพารามีการขึ้นลงตลอดเวลา ราคาที่สูงเกินไปในช่วงกิโลกรัมละ 50 บาท จะถือสูงเกินไป เพราะเมื่อยางลดราคาลงเกษตรกรจะต้องรับภาระหนักด้านค่าครองชีพที่สูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของเกษตรกร

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ทำการศึกษาที่มีข้อเสนอแนะบางประการที่อาจจะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง และเพิ่มประสิทธิภาพทางด้านการตลาดยางพาราดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อเกษตรกร

- 1.1 เกษตรกรต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง ให้ความร่วมมือกับการดำเนินงานของกลุ่มต้องรักและร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงานของกลุ่มอย่างจริงจัง เพื่อที่จะสร้างอำนาจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อรองให้กับกลุ่มๆ ของตนเอง ไม่นำออกไปขายให้กับพ่อค้าทั่วไปแต่ให้นำมารวมกันที่กลุ่ม และใช้วิธีการประมูลโดยสมาชิกกลุ่มๆ ต้องมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

1.2 เกษตรกรควรติดตามข่าวสารอยู่ตลอดเวลา เช่น ฟังข่าวจากวิทยุ ซึ่งจะมีการประกาศราคาขายให้ทราบทุกวัน หรือดูจากข่าวโทรทัศน์ อ่านหนังสือและวารสารต่างๆ เช่น วารสารที่ออกโดยสำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อชาวสวนยางเอง

2. ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.1 หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ต้องช่วยกันสนับสนุนและดูแลทางด้านกรรวมกลุ่มของสมาชิกจากสวนยางอย่างจริงจัง ให้กลุ่มๆ มีความเข้มแข็งมากกว่าที่เป็นอยู่ สามารถต่อรองกับพ่อค้าได้เต็มที่ ซึ่งถ้าหากไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังแล้ว กลุ่มเกษตรกรต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นก็จะสลายไปในที่สุดเพราะขาดความเข้มแข็ง

2.2 รัฐบาลควรจัดหาตลาดกลางแผ่นดินหรือยางแก้วให้มากขึ้น ไม่ใช่แต่ตลาดในประเทศ เพราะหากตลาดแคบแล้ว ยางแก้วที่ผลิตได้ก็จะล้นตลาดเกินความต้องการและจะทำให้ราคาต่ำลง

2.3 ส่งเสริมให้ชี้ให้เกษตรกรชาวสวนยาง เห็นความสำคัญของการรวมกลุ่มมากขึ้น ต้องกระตุ้นให้เกิดความมีน้ำหนึ่งใจเดียวกันของสมาชิกกลุ่มๆ และเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องเข้ามาช่วยเหลืออย่างจริงจัง กลุ่มๆ จึงจะเข้มแข็งและสามารถดำเนินการได้ มีประสิทธิภาพมากขึ้น ในการต่อรองกับพ่อค้าในด้านราคาและอื่น ๆ

2.4 รัฐบาลน่าจะทำและแก้ไข คือ ควรจะปรับโครงสร้างการบริหารงานขององค์กรสหภาพในแต่ละหน่วยงานมีขอบเขตการทำงานที่แน่ชัด หรือรวมเป็นองค์กรเดียวกันอย่าง เป็นเอกภาพ เพื่อที่จะพัฒนาอาชีพเกษตรกรชาวสวนยางทั้งประเทศให้สมกับเป็นสินค้าส่งออกสหภาพ เป็นอันดับหนึ่งของโลก

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ทำการวิจัยต่อไป

3.1 ควรนัดเวลา สถานที่ของกลุ่มเกษตรกร เป้าหมายที่จะทำการวิจัยให้แน่นอน เพื่อจะได้สะดวกและรวดเร็วในการทำวิจัย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ใช้แบบสัมภาษณ์มีจุดอ่อนคือไม่สามารถจัดข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเรื่องปริมาณงานแต่ละเกรด เนื่องจากเกษตรกรจําราคายางในแต่ละเกรดไม่ได้เพราะได้มีการจัดบันทึก

3.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น เจ้าหน้าที่ส่งเสริม น่าจะมีการทําวิจัยด้านการตลาดยางพาราเองด้วย เพื่อจะได้ทราบปัญหาที่แท้จริง และเจ้าหน้าที่ส่งเสริมหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐควรจะมีควมรับผิดชอบ

3.4 ระยะเวลาในการทําการวิจัยครั้งนี้ คิดว่าน้อยเกินไป ทำให้ได้ข้อมูลไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยคิดว่าควรมีระยะเวลาในการทําวิจัยมากกว่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2528. หลักและวิธีวิจัยทางส่งเสริมการเกษตร.

กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์.

ฉกรรจ์ แสงรักษาวงศ์. 2538. การพัฒนาและอนาคตตลาดยางไทย. (พิมพ์ครั้งที่1)

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร: กรุงเทพฯ.

พาสกร จรุงรัตน์. 2535. "อนาคตของยางไทย". ข่าวกองทุนส่งเสริมการทําสวนยาง.

30 (ตุลาคม-ธันวาคม 2535): น. 1-3.

พิชัย สราญรมณ์. 2527. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับยางพารา. จันทบุรี

ศูนย์ตำราวิทยาลัยรำไพพรรณี.

รัตน์ เพชรจันทร์. 2514. ยางพารา. กรุงเทพฯ: มงคลการพิมพ์.

ศูนย์วิจัยยางสงขลา. 2529. หลักวิชาและเทคนิคการทําสวนยาง. ศูนย์วิจัยยางสงขลา

สถาบันวิจัยยางสงขลา.

สนิท สโมสร. 2535. "ตลาดกลางยางพารา". ข่าวกองทุนส่งเสริมการทําสวนยาง.

30 (ตุลาคม-ธันวาคม 2535): น. 24-25.

สุภาพ ดีแท้. 2532. "สถานการณ์ยางพารา". ข่าวกองทุนส่งเสริมการทําสวนยาง.

7 (กรกฎาคม-กันยายน 2532): น. 46-47.

สำนักงานกองทุนส่งเสริมการทําสวนยาง. 2529. หลักวิชาและเทคนิคการทําสวนยาง.

กรุงเทพฯ: วิศตอรี่เพาเวอร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด กรมส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์. 2538. ลักษณะยางแผ่นดิน
คุณภาพดี. (เอกสารโรเนียว)

อินทัย งานทวี. 2538. แนวทางในการพัฒนายางของประเทศไทย. เอกสารวิชาการ เลขที่ 7,
หาดใหญ่:สมาคมยางพาราไทย ศูนย์วิจัยยางสงขลา.

—. 2538. ประมาณการการผลิตและการส่งออกยางพาราของประเทศไทย ปี 2538.

เอกสารวิชาการ เลขที่ 6, หาดใหญ่:สมาคมยางพาราไทย ศูนย์วิจัยยางสงขลา.

อุทัย สอนหลักทรัพย์. 2538. "ทางเลือกของเกษตรกรในการขายยาง". 1 (เมษายน 2538). : น.
13-21.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพทั่วไปตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

ประวัติความเป็นมา

ประวัติ ตำบลบางปิดเดิมที่เดิสมือชื่อว่า "บังปิด" ซึ่งหมายถึง "ทั้งปิดและบัง" สาเหตุที่คนในหมู่บ้านให้ชื่อหมู่บ้านของตนว่า "หมู่บ้านบังปิด" เพราะมีเรื่องเล่าต่อ ๆ กันว่า ได้มีโรคระบาดร้ายแรงชนิดหนึ่งเกิดขึ้น ซึ่งผู้ป่วยเป็นโรคนั้นจะมีอาการท้องร่วงอย่างรุนแรง มีอาการเป็นตะคริว โรคนั้นจะติดต่อกันอย่างรวดเร็วและง่ายตาย ถ้ารักษาไม่ทันก็จะตายไปในที่สุด ชาวบ้านพากันเรียกโรคนั้นว่า "โรคท่า" แต่โรคระบาดร้ายแรงชนิดนี้ได้เกิดและลุกลามอยู่เฉพาะรอบ ๆ หมู่บ้านบางปิดนี้เท่านั้น อดเกิดในเขตหมู่บ้านธรรมชาติ และหมู่บ้านอ่างกระป่อง ทำให้ลุกลามเข้ามาในเขตหมู่บ้านบางปิดไม่ ฉะนั้นผู้คนในหมู่บ้านจึงเรียกหมู่บ้านของตนซึ่งปราศจากโรคร้ายนี้ว่า "บังปิด"

ต่อมาคำว่า "บัง" นี้มีผู้เรียกเพี้ยนไปจากเดิมเป็น "บาง" หรืออาจจะเป็นเพราะว่าตามพจนานุกรม คำว่า "บาง" แปลว่าตำบลที่อยู่ริมน้ำ และพื้นที่แถบนี้อยู่ติดกับทะเล ผู้รู้บางท่านจึงเปลี่ยนจากคำว่า "บัง" มาเป็น "บาง" เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ ฉะนั้นคำว่า "หมู่บ้านบังปิด" จึงกลายมาเป็น "หมู่บ้านบางปิด" หรือตำบลบางปิดมาจนถึงทุกวันนี้

พื้นที่ดั้งเดิมของชาวบ้าน

ในพื้นที่ตำบลบางปิด ราษฎรมีพื้นที่เดิมอยู่ใน เขตนี้มาตั้งแต่ดั้งเดิม เป็นไทยนับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษาไทยกันทั่วไป ไม่มีข้อแตกต่างในความเป็นอยู่และไม่แยกการค้า เสนอวิถีชีวิตประจำวัน จึงไม่มีปัญหาด้านการปกครองจนถึงปัจจุบัน

ที่ตั้ง อาณาเขต และการปกครอง

ตำบลบางปิด ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอแหลมงอบ มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	จด ตำบลท่าโสม	อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด
ทิศใต้	จด ทะเลอ่าวไทย	อำเภอแหลมงอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิศตะวันออก	จด ตำบลคลองใหญ่	อำเภอแหลมงอบ
ทิศตะวันตก	จด ทะเลอ่าวไทย	อำเภอแหลมงอบ

สภาพภูมิประเทศ

ตำบลบางปิด พื้นที่ส่วนใหญ่ที่ราบสูง ๆ ต่ำ ๆ ลักษณะเป็นดินลิก การระบายน้ำดี ความลาดชันของพื้นที่อยู่ช่วง 0-11% สภาพพื้นที่เป็นที่ราบบริเวณเชิงเขา บริเวณติดทะเล เป็นที่ลุ่มน้ำข่า และมีป่าชายเลนมีพื้นที่ 7 หมู่บ้าน

สภาพภูมิอากาศ

ฤดูกาลของตำบลบางปิด มี 3 ฤดู คือ

- ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง ตุลาคม
- ฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึง มกราคม
- ฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เมษายน

จะร้อนจัดเดือนเมษายนของทุกปี

ความเหมาะสมของดิน

ตำบลบางปิด มีสภาพดินโดยทั่วไปส่วนใหญ่เป็นดินภูเขา พื้นทางบางส่วนเป็นดินภูเขา พื้นที่บางส่วนเป็นดินไร่ทั่วไป ลักษณะเป็นดินลิก มีความอุดมสมบูรณ์ มีการระบายน้ำดี เหมาะสำหรับปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น เช่น อ่างพารา, ไม้ผล, พืชไร่ มีพื้นที่บางส่วนเป็นดินนาทั่วไป และกลุ่มดินเค็ม ซึ่งเป็นพื้นที่อยู่ใกล้ชายฝั่งทะเล เหมาะแก่การทำนาขี้าง และนากุ้ง

ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลแหล่งน้ำ

ชนิด/ประเภท	ข้อมูล		ที่ตั้ง		พื้นที่	
	หมู่บ้าน	หมู่บ้าน	ตำบล		ใช้ประโยชน์	หมายเหตุ
แหล่งน้ำธรรมชาติ						
1) คลองบางปิดบน	3	บางปิดบน	บางปิด		150	
2) สระทรายสูง	2	บางปิดล่าง	บางปิด		50	
3) หนองนาโกย	4	บางกระดาน	บางปิด		70	
4) สระวังเพ็ก	3	บางปิดบน	บางปิด		50	
แหล่งน้ำสร้างขึ้น						
1) สระน้ำ กสช.	3	บางปิดบน	บางปิด		5	

วิวัฒนาการทางการเกษตร

เกษตรกรในเขตตำบลบางปิด ทำการเกษตรเพื่อยังชีพ และต่อมาพัฒนาเป็นเพื่อประกอบอาชีพและรายได้ เช่นทำสวนยางพารา ทำไร่ ทำสวนผลไม้ และได้พัฒนาการโดยการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ มีการขอปรับเทคโนโลยีการผลิตและใช้ปัจจัยการผลิตมากขึ้นคือ

1) ได้รับความรู้ การบริการของเจ้าหน้าที่มากขึ้น และยอมรับในการเพิ่มผลผลิต, การพัฒนาคุณภาพผลผลิต การรวมตัวกันในกลุ่มผู้ผลิตเพื่อขาย เช่น กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่น และขายยาง

2) ได้รับความรู้จากร้านค้าเคมีภัณฑ์การเกษตร ในด้านการนำปัจจัยการผลิต มาใช้ในไร่นา

บ้านเรือน ตั้งแถวตามแนวถนนสายหลวงแผ่นดิน และถนนท้องถิ่นลักษณะกระจาย

สิ่งก่อสร้าง และถาวรวัตถุและสถานที่ตั้ง ดังนี้

(1) ถนนสายหลวงแผ่นดิน (ถนนสายแหลมงอบ-แสนตุง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ถนนสายท้องถิ่น (ถนนสายอ่าวตาลคู่, ถนนสายวังโคก, ถนนสายปากคลองบางกระดาน)

วัด 3 แห่งที่หมู่ 2, 4 ตำบลบางปิด คือ วัดบางปิดล่าง, วัดบางปิดบน และวัดบางกระดาน

สำนักสงฆ์ 3 แห่งที่หมู่ 5, 6, และ 7 ตำบลบางปิดคือสำนักสงฆ์บ้านปากคลอง, สำนักสงฆ์ธรรมชาติล่าง และสำนักสงฆ์เขาคลิ้น

โรงเรียน มี 5 แห่ง ที่หมู่ 1, 2, 4 และ 5 ตำบลบางปิด คือ โรงเรียนบ้านอ่าวตาลคู่, โรงเรียนวังบางปิดล่าง, โรงเรียนวัดบางปิดบน, โรงเรียนวัดบางกระดาฯ และโรงเรียนบ้านปากคลอง

สถานีนอนามัย มี 2 แห่ง ที่หมู่ 2 และ 4 ตำบลบางปิด คือ สถานีนอนามัยบ้านบางปิดล่าง และสถานีนอนามัยบ้านบางกระดาน

ร้านค้า มี 28 บ้าน

โรงสี มี 1 แห่ง

ศาลาเอนกประสงค์ มี 6 แห่ง ที่หมู่ 1, 2, 3, 4, 5 และหมู่ 6 บางปิด

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคทางการตลาดของชาวราชองกลุ่มปรับปรุงคุณภาพของ
และชาวฮางในพื้นที่ ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ปี 2538

ชื่อ..... บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

 ชาย หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ศาสนา

 พุทธ คริสต์ อิสลาม

4. การศึกษา

 ชั้นประถมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษา ปริญญาตรี ไม่ได้รับการศึกษา อื่นๆ (ระบุ).....

5. จำนวนสมาชิกในครอบครัว.....คน

6. จำนวนเนื้อที่สวนฮางที่ท่านประกอบการอยู่ประมาณ.....ไร่

7. รายได้จากการทำสวนฮางเฉลี่ยต่อปีประมาณ.....บาท

8. ท่านมีอาชีพอื่นหรือไม่ ถ้ามีท่านประกอบอาชีพอะไร

 รับราชการ ค้าขาย ทำสวนผลไม้ ไม่มี อื่นๆ (ระบุ).....

(รายได้ประมาณ.....บาท/ปี)

9. ท่านเป็นเจ้าของสวนฮางที่ดำเนินการเองหรือไม่

 เป็นเจ้าของสวนฮาง ไม่ได้เป็นเจ้าของสวนฮาง

10. ต้นทุนในการผลิตประมาณ.....บาท/เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการตลาด

1. ท่านจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ น้ำยางดิบ	☐ เศษยาง
☐ ยางแผ่นดิบ	☐ อื่นๆ (ระบุ).....
2. ผลผลิตในรูปแบบใดที่ท่านนำมาจำหน่ายรวมกันที่กลุ่ม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ น้ำยางดิบ	☐ เศษยาง
☐ ยางแผ่นดิบ	☐ อื่นๆ (ระบุ).....
3. ผลผลิตในรูปแบบใดที่ท่านจำหน่ายให้แก่พ่อค้าทุกๆ ไป (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ไม่มี	☐ น้ำยาง
☐ เศษยาง	☐ ยางแผ่นดิบ
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	
4. ยางแผ่นดิบที่ผลิตได้ส่วนใหญ่เป็นชั้นใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ชั้น 1	☐ ชั้น 4
☐ ชั้น 2	☐ ชั้น 5
☐ ชั้น 3	☐ ไม่แน่ใจ
5. ท่านคิดว่ายางแผ่นดิบที่ตลาดต้องการส่วนใหญ่เป็นชั้นใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ชั้น 1	☐ ชั้น 4
☐ ชั้น 2	☐ ชั้น 5
☐ ชั้น 3	☐ ไม่แน่ใจ
6. กลุ่มของท่านจำหน่ายผลผลิตให้กับใคร

☐ พ่อค้าเร่	☐ ตลาดกลางยางพารา
☐ ร้านรับซื้อยางในเมือง	☐ พ่อค้าในหมู่บ้าน
☐ พ่อค้าผู้ประมูลยาง	
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	
7. กลุ่มของท่านจำหน่ายผลผลิตเดือนละกี่ครั้ง

☐ 1 ครั้ง	☐ 3 ครั้ง
☐ 2 ครั้ง	☐ 4 ครั้ง
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ท่านคิดว่าราคาขายในตลาดขึ้นลงมากน้อยเพียงใด
 น้อย ปานกลาง มาก
9. ในปีที่ผ่านมาราคาขายสูงสุดที่ท่านขายได้ประมาณกี่โลกรัมละ.....บาท
10. ในปีที่ผ่านมาราคาขายต่ำสุดที่ท่านขายได้ประมาณกี่โลกรัมละ.....บาท
11. ราคาขายขั้นต่ำที่ท่านต้องการประมาณกี่โลกรัมละ.....บาท
12. ท่านพอใจกับราคาขายที่เป็นอยู่หรือไม่
 พอใจ ไม่พอใจ
13. หน่วยงานใดบ้างที่ช่วยเหลือท่านในด้านการตลาดและราคา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
 สำนักงานเกษตรอำเภอ
 สำนักงานเกษตรจังหวัด
 อื่นๆ (ระบุ).....
14. กลุ่มของท่านจ่ายเงินให้กับสมาชิกโดยวิธีใด
 จ่ายเงินสด
 จ่ายเงินผ่านทางธนาคารที่เปิดบัญชีไว้
 จ่ายเช็คเงินสด
 อื่นๆ (ระบุ).....
15. กลุ่มของท่านหักค่าใช้จ่ายจากรายได้จากการขายผลผลิตหรือไม่
 หักค่าใช้จ่ายไว้ ไม่หักค่าใช้จ่ายใดๆ
16. ถ้ามี กลุ่มของท่านมีการหักค่าใช้จ่ายจากสมาชิกกลุ่มร้อยละเท่าใด
 ร้อยละ 5 ร้อยละ 10
 ร้อยละ 8 ร้อยละ 15
 อื่นๆ (ระบุ).....
17. ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ.....กก./วัน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ

1. คุณภาพในการกรีดยางของท่านอยู่ในระดับใด

☐ ฝีมือดีมาก	☐ พอใช้
☐ ดี	☐ ต้องปรับปรุง
2. แรงงานในการกรีดยางส่วนใหญ่มาจากแหล่งใด

☐ ในท้องถิ่น	☐ แรงงานในครอบครัว
☐ ต่างถิ่น	☐ อื่นๆ (ระบุ).....
3. ปัญหาด้านแรงงานในการกรีดยางมีมากน้อยเพียงใด

☐ มีปัญหามาก	☐ ปานกลาง	☐ น้อยมาก
-------------------------------------	----------------------------------	----------------------------------
4. ระยะเวลาการกรีดยาง

☐ กรีดวันเว้นวัน	☐ กรีด 3 วันเว้น 1 วัน
☐ กรีด 2 วันเว้น 1 วัน	☐ กรีด 4 วันเว้น 1 วัน
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	
5. ท่านสามารถกรีดยางได้ประมาณกี่เดือน/ปี

☐ 4 เดือน	☐ 6 เดือน
☐ 5 เดือน	☐ 7 เดือน
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	
6. หลังจากฤดูยางผลัดใบท่านเริ่มกรีดเดือนใด

☐ ปลายเดือนกุมภาพันธ์ เพราะ.....
☐ ต้นเดือนมีนาคม เพราะ.....
☐ กลางเดือนมีนาคม เพราะ.....
☐ อื่นๆ (ระบุ).....
7. การแบ่งปันผลผลิตผู้รับจ้างกรีดได้รับส่วนแบ่งร้อยละเท่าใด

☐ ร้อยละ 40	☐ ร้อยละ 50
☐ ร้อยละ 60	☐ มากกว่าร้อยละ 60
☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ท่านประสบปัญหา ในช่วงการเก็บรักษาก่อนจำหน่ายหรือไม่
- () ไม่มี
- () มี.....
-
9. ท่านนำผลผลิตออกจากสวนยางโคยวิธีใด
- () ใช้แรงงานคนหาบออกมาจากสวน
- () ใช้รถจักรยานยนต์ขนออกมาจากสวน
- () ใช้รถยนต์ขนออกมาจากสวน
- () อื่นๆ (ระบุ).....
10. กลุ่มของท่านประสบปัญหาพ่อค้าไม่ยอมรับซื้อยางมีบ่อยครั้งเพียงใด
- () บ่อยมาก () ปานกลาง () น้อยมาก
11. ถ้าหากพ่อค้าไม่ยอมรับซื้อยางกลุ่มของท่านจะนำยางไปขายให้กับใคร
- () ตลาดในเมือง () พ่อค้าเร่
- () สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง () อื่นๆ (ระบุ).....
12. ถ้าท่านประสบปัญหาเกี่ยวกับการตลาดยางพาราที่ท่านปรึกษาใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () เพื่อนในกลุ่ม
- () เกษตรตำบล หรือ เกษตรอำเภอ
- () สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
- () อื่นๆ (ระบุ).....
13. ปัญหาทางด้านการตลาดยางพาราที่ท่านประสบใน 1 ปีที่ผ่านมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- () ราคาขายยางพาราต่ำและไม่แน่นอน
- () ไม่ได้รับข้อมูลราคายางพาราและข่าวทางการตลาด
- () ผลผลิตออกมาแล้วบางตลาดรับซื้อไม่ได้
- () คุณภาพผลผลิตไม่ได้ตามความต้องการทำให้ราคาผลผลิตต่ำ
- () ปัญหาพ่อค้าคนกลางกดราคา
- () ไม่มีตลาดรับซื้อแน่นอน

- () ปัญหาการขนส่ง
- () อื่น ๆ (ระบุ).....

14. ท่านต้องการความช่วยเหลือในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () การประกันราคาขายพารา
- () การควบคุมราคาปุ๋ย และยาปราบศัตรูพืช
- () การเพิ่มเงินสงเคราะห์
- () แหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ
- () คำแนะนำเกี่ยวกับการกรีดยาง
- () คำแนะนำในการทำยางแผ่น
- () แก้ปัญหาเรื่องโรคต่างๆ
- () อื่นๆ (ระบุ).....
-
-
-

15. ปัญหาอื่นๆ (ระบุ) และปัญหาดังกล่าวมีข้อเสนอแนะอย่างไรบ้าง

- 12.1
- 12.2
- 12.3
- 12.4
- 12.5

